

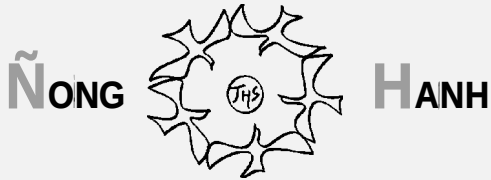
TÔI ĐIÊN LẠC CÔNG ĐOÃNG ĐOÃNG ĐOÃNG HẠNH

Nong Hanh

Năm thứ 1 - Số 1, 2008

Chính Thay Ña Chon Anh Em

NÔNG HANH-CLC

P.O. Box 1816
Centreville, VA 20122
bao@donghanh.org
www.donghanh.org

Tuyen Uy **Lm Ninh Minh Trí, S.J.**
Phu trách tổng quát **Le Thanh Liem**
Nhieu hanh **Nguyen Phông Ha**

Ban Bao

Uong Nhung, Kim Giao, Pham Quang, Vu Tien Long
Layout: Cicada
Số sách chỉ thu: Vu Tien
Phân phối: Các Nhóm Tây Nam

Chia Tuyen Uy và các Trồng Vung

Lm Ninh Minh Trí, S.J.
tuyenuy@donghanh.org

Anh Hoang Tong (Bac California)
(408) 929-1168 / hoangt1111@yahoo.com

Anh Trông Dung (Tay Nam)
(626) 359-6385 / jutruong@verizon.net

Chị Hoang Thu Tam (Trung Tay)
(512) 762-9585 / trungtay@donghanh.org

Anh Le Duy Tan (Nông Bac)
(703) 385-1433 / tanle3700@yahoo.com

Chị Nguyen Thi Thông (Canada)
qttnguyen25@yahoo.com

Chị Phan Thị Hồng (Liên lạc viên vùng Âu Châu)
nguyenphan@vossnet.de

Chị Tran Thị Thụy Liễu (Liên lạc viên vùng Âu Châu)
nlieu26@hotmail.com

Nông Hanh là tổ liên lạc anh chị em trong phong trào Nông Hanh. Anh chị em tham dự linh thao thông nhận Nông Hanh để nuôi dưỡng nơi tâm và kết tinh thần thông trong nhóm. Vì phông diện tại chanh, Nông Hanh song nhỏ không gộp tuy tam và khả năng của ban để Nông Hanh tiếp tục tiến tay các ban.

Thờ tở và bài vô xin gởi về Nông Hanh-CLC, P.O. Box 1816, Centreville, VA 20122, hoặc bao@donghanh.org.

Thờ đặt mua bao và sách huan nức xin gởi về **Nông Hanh-CLC**, P.O. Box 1816, Centreville, VA 20122. Chỉ phiếu xin viết cho Nông Hanh.

www.donghanh.org

Thờ Trông Nhóm

Tuan thờ nhì Mua Vong

Anh chò em than men:

Trөөc nhất, xin Chua ban cho tat cả anh chò em và gia đình
một Mua Vong that thanh thien và an bình.

Toi hom qua một số anh chò em trong Ban Huan Luyen, YaYA Ministries và Ban Huan Luyen có buổi họp viên liên lạc cuối trong việc chuẩn bị cho Nại Hoi Nông Hanh XI tại Los Angeles vào cuối năm này. Mặc dầu số chuẩn bị đã bắt đầu vào tháng 6, Liem vẫn cảm thấy một cái mờ hồ hững hồ nỗi mình nỗi với những ao ồc của mọi ngôi nhà và nhất là thốc te của công nhân. Một nghi ngờ về số hiện diện của Chua trong Công Nhân bắt đầu ôm măm trong tổ tông của Liem. Sang nay Liem lại nghe thấy những tiếng nói nơi tâm niệm mình nên những tổ tông hoang mang về số chơn thành và nhiệt huyết của anh chò em trong Nông Hanh. Liem cảm thấy nặng nề trong lòng. Trờ nay Liem nhớ nỗi lời của Cố Nức Tông Giám Mục Oscar Romero mà Liem chia sẻ với một ngôi nhà cách đây chớng vài hôm:

It helps, now and then, so step back and take a long view.

The Kingdom is not only beyond our efforts; it is beyond our vision.

We accomplish in our lifetime only a tiny fraction of the magnificent enterprise that is the Lord's work.

Nothing we do is complete, which is another way of saying that the Kingdom always lies beyond us.

Nhìn lại những gì chúng ta đang nỗ lực để xây dựng mà chúng ta gọi là Công Nhân Nông Hanh thì qua thật Công Nhân chỉ là một "tiny fraction" của một chương trình vô hạn của Thiên Chúa. Mỗi giờ nguyện, một khóa huấn luyện là một viên gạch nhỏ của chúng ta

xem tiếp trang 40 ...

Nong Hanh

Soái, 2008

Chui Ñe: Chính Thay Ña

1

Thö Tröông Nhoen

LeãThanh Lieân

4

Caê Nhađò Kyû

Ñinh Trung Hoa, SJ

10

Ñöôc BeûRa

Phaêm Duy David

6

**Ñöông Timor: Maù Leã
vađTinh Ngöông**

Ñinh Trung Hoa, SJ

12

Ñöôc BeûRa (2)

Phan Huy Nam

16

Ñöôc Cho Ñi

Christine Ñinh

Chon Anh Em

18
Reflecting on SEED III

26
Mô Cõi Tân Hoà

28
Valleyfield ... Du Kỳ
Bà Tườn

32
Vacation In God
Thoa Dông

34
Hải Gióng Chùa Gieo
Le Nhỏ Liê

Nhĩn Trung Hoa, SJ

Căn Nhà Vô Kỳ

ckdA

Nghe nói nhà kia hạnh phúc lắm, vô chông thuẫn hoa năm am, ta tới xem. Tôi thấy, thay thế là nỗi tình yêu tràn đầy, sung mãn. Tình yêu tinh khiết, sáng trưng lan tỏa, xuyên thủng nên mọi ngóc trong nhà. Dễ chịu vô cùng! Mọi ngóc trong nhà tôi tận, xinh đẹp, dễ mến. Cây cỏ quanh nhà xanh tươi, đầy sức sống. Ngõa tôi ngoài ngõ cùng khoan khoái vui lây.

Bây giờ ta rồi căn nhà tình yêu, rồi bắt đầu ra rồi. Càng rồi xa, ta nên những nỗi có tình yêu pha lẫn với những chất liệu khác. Ở nhà kia có tình yêu pha lẫn ghen tị, sắc lạnh hắc ám. Hồi bắt đầu khó chịu một chút. Đôi mai nhà tôi có tình yêu pha lẫn kiêu căng, rồi tai, không khí xám xanh, ngột ngạt. Thay thế khó thở. Nỗi có tình yêu thôi thóp trong những tiếng cau xe, đàn vật lan nhau, màu vàng nhạt nhòa. Mệt mỏi và ngao ngán. Mong trở về với căn nhà tình yêu ban đầu vô cùng!

Nhưng rồi, bỗng thay một căn nhà yên ngòm. Nơi này tuyệt vời không có chút bóng dáng của tình yêu. Những ngóc ô này chỉ biết rồi rồi, và không bao giờ biết cảm ơn ngóc khác. Ông chông chỉ sống cho mình, và bắt mọi ngóc phải phục vụ cho những nhu cầu của mình. Ông không biết ơn, cũng không biết cảm thông với ngóc khác. Ông chỉ biết có một điều:

rồi rồi và rồi rồi. Vô con ông dù có tàn lốc có gang cách mấy, ông cũng không bao giờ cho là rồi. Ông thổi ống xuyên ray là, gát gong. Rồi làm về chừa có côm đơn ra, ông gát gong. Canh thêm ra không nóng, ông là ray. Lau lau ông lại nóng gian quạt mang, có khi thêm ngập vô con. Ông buông thả theo cơn nóng gian và tàn nhẫn với vô con. Ngóc trong nhà này có tính tổ tông, coi mình là hay nhất, khéo nhất, không ai bằng mình. Họ lại có tính ghen tị, rồi khi ngóc khác rồi rồi quy trong hôn họ. Họ hay tích chừa thu oan trong bụng, và gian lâu. Họ không tin ai, không luôn luôn nghi ngờ và phân xét mọi ngóc. Họ không biết cảm ơn, và cũng không bao giờ xin lỗi ai, vì họ luôn luôn cho mình là đúng, là hay, là nhất. Đây là thế giới của Vô Kỳ, nỗi hoàn toàn thiếu vắng tình yêu thông. Khiến nên của đàn vật, trạch mọc, bắt mìn, rồi dọa thóc vào mìn, vào miệng cây xe, rồi chát. Cả gia đình bám dấp ta tôi. Con cái xanh xao, sô set, chỉ mong sớm nên ngay đơn ra ô cho khác, xa bố mẹ. Cây cỏ nên rồi, chạy xem. Kể rồi ngoài ngõ cùng ngao ngán tranh xa.

Với bối cảnh xa căn nhà ấy, rồi một quang, môi thay không phải chỉ có một căn, những rất nhiều căn nhà khác bóc khỏi nên vô kỳ nhờ thế. Cùng có căn không phải ông chông, những là ba vô nhà khỏi nên vô kỳ. Ba luôn

mieng can nhan, che bai, ñây nghieng chong con. Ba không biết cảm thông, những nỗi hoi ñiêu thổ, và không bao giờ biết nói tiếng cảm ƠN. Không khí ô ñây cũng ngọt ngào, kho thô không khác can nha vì ky vớa ñi qua.

Ñâu cơ tình yêu, ô ñây cơ Thiên Chua. Can nha tình yêu kia ñây ạp Thiên Chua. Mọi người song cho nhau và cho Thiên Chua. Lôi cau nguyên nuôi dưỡng tình yêu vì nó nói kết con người với Thiên Chua của tình yêu. Tình yêu Thiên Chua xuyên tham qua mọi lời nói, cớ che, hạnh phúc của con cái Thiên Chua, lan toa ñến mọi người xung quanh. Trai lại, can nha vì ky không có chút tình yêu, và cũng vắng bóng Thiên Chua. Nôi ñó, con người tỏ tôn sùng chính mình, ñặt mình lên ban thờ. Khi con người tỏ cao, và cho mình uy quyền tuyệt ñối, Thiên Chua không còn cho ñiêng. Ngai lang le ra ñi.

Tính vô ky chính là kẻ thù lớn nhất của tình yêu. Khi rơi vào tâm trạng này, con người cho mình là trung tâm vũ trụ. Họ ñòi hỏi người khác phải tan lốc phục vụ mình. Không phải che phục vụ một ngày, hay một tuần, những phục vụ mãi mãi. Y kiến của mình phải là y kiến ñộc tôn, không ai ñược phê bình, che bai. Uy quyền của mình phải là uy quyền tuyệt ñối, không ai ñược phép che trích, coi thường. Họ luôn luôn cho mình là ñúng, và không bao giờ nhận lỗi, hay xin lỗi ai.

Kho một nơi, nhiều người mang can bệnh này những không hay biết. Tính vô ky nhờ bôu ung thổ âm tham lớn lên, xâm chiếm và tan phá tất cả những gì tốt đẹp của con người. Ngạt một nơi, người cơ bệnh không biết rằng mình mang trong bệnh! Họ cớ cho rằng mình tốt lành nhân ñức, ñang làm mau mốt cho mọi người. Họ cho rằng phải ñộc ñoan, ạp ñặt nhờ họ mới là người cơ lập trường. Họ nghĩ rằng phải tỏ ra uy quyền mới là người cơ ban lành, mới hống dân ñộc gia ñình. Họ tỏ ra rằng những nỗi hoi thổông xuyên của họ là một ñieu ñông nhiên, vì mọi người cơ ban phan phải phục vụ họ. Họ cơ ñôn. Họ cho rằng mình chẳng can ai, mặc dù họ lệ thuộc rất nhiều người. Gia ñình họ xao sao ta tôi, những họ ñòi lỗi hết cho người khác: vì vô con không tung phục họ nên gia ñình mới thiếu ñằm am, thuận hòa. Hay vì chong họ kem coi, ông ngành, nên hơn nhân mới thiếu hòa hiệp, cảm thông.

Có hai dấu hiệu rất rõ của một con người vô ky: họ không biết cảm ƠN ai, và không xin lỗi ai bao giờ.

Vì lý do ñó, các khoa thang tiến hơn nhân thổông tạo cho vô chong cơ cô hoi cảm ƠN, và xin lỗi nhau. Khi người vô cảm ƠN chong thất long, chò

vôot ra khỏi nao trạng vô ky, che biết nỗi hoi và che bai chong. Khi chong chan thanh xin lỗi vô, anh nhìn nhân mình ñã cơ những sai quay, và tỏ tỏ bắt ñi tính ñộc ñoan do long vô ky gay ra.

Biết bao người ñã ñi qua xa và qua lâu, không sao biết ñộc ñông ve can nha tình yêu. Nhiều người không biết mình ñang ô ñâu, che thay khao khát tìm lại ñộc tình yêu ñằm am, thân thiết ngay nao. Làm sao tìm ñộc sở gan gui kháng khí ma long mình luôn ao ñộc? Nếu tính vô ky là vết ung thổ lan tràn phá hủy tình yêu, thì lỗi xin lỗi chính là phông thuốc giải trừ long vô ky. Xin lỗi là tỏ bày uy quyền ñộc tôn và nhìn nhân mình can người khác. Xin lỗi là chấm dứt việc ñòi lỗi và tỏ biến họ cho việc sai quay của mình. Xin lỗi là nhìn nhân người ban ñối của mình cơ phạm gia, cơ nhân vô ngang hàng với mình, không phải ñể mình tiếp tục xê nhuc và cha ñạp.

Xin lỗi là nhân mình can thay ñối. Thay ñối không phải là yêu Ớt. Thay ñối là dấu hiệu mình còn sống. Sống là thay ñối. Người song can thay ñối nhiều, thay ñối mãi ñể trở nên tốt hơn. Che cơ người chết, cồng ngắc là không thay ñối.

Bồc ñâu tiến tìm về tình yêu chan that bắt ñâu bang bốn chỗ ky ñieu này: 'Anh xin lỗi em!'

Ñinh Trung Hoa, SJ

Ñong Timor: Mau Le va Tinh Ngõôi

Toi bôôc xuong phi trôông Dili sau hôn mot giò bay tở Darwin. Cai ñong am hat vao mat lam toi nhô Viet Nam. Phi trôông Dili nho, ñâu rai rac vai chiec van tai cô Hercules va trôc thang quan sô. Dili ñây yen trong may thang nay, ñhông quan ñôi Lien Quoc INTERFET van trong tình trang bao ñhông. Ñô ñây tổng toan quan nhan vui trang ñi tuan hanh trong phi trôông, va ñhieu tram gac ñat ra tai cong phi trôông va ñhieu ñôi trong thanh phô.

Bôôc vao phi trôông toi gap ngay khuon mat quen thuoc cua thay Bryan ñang chô ñôn toi. Thay Bryan ñien Timor ña ba thang, va ñang lam viec tai tru sô JRS (Jesuit Refugee Service: Cô Quan Cờ Trờ Tô Nan cua Dong Ten) tai Dili. Thay khong lai xe, ñhông ñi vôi mot anh tai xe ngôôi Timor. Chiec xe chay cham cham qua ñhông con ñôông hep. Quang canh tang thôông bay ra trôôc mat toi. Ñhông ngôi biet thờ, tru sô ba bon tang lau bò cồôp pha, thieu huy tan tanh, chê con trờ lai may vach tồông loang loi, ñien ñiua. Ñhieu day nha va cồa tiem lôn bò ñiôt chay, chê con lai vai thanh sôôn sât cong queo, rê set. Ñhông mai ton rê nat ñô súp xuong nen gạch tan phe. Ñhieu day phô tan hoang, khong con lay mot ngôi nha nguyen ven. Hai ben ñôông lac ñac ñhông buc phan ban hang. Ñhông thieu phư gay guoc, ñien ñiua bay ban vai trái chuối, dồa, ñiua ñiua nhan neho cho khách qua lai.

Toi ngạc nhiên khi thay ñhông hang ña Giang Sinh rai rac hai ben ñôông, lam bang tre va la dồa. Trong hang ña, khong có tồông Giang Sinh, ngôôi ta thay the bang mot tam hình Thanh Già cat ra tở tam lịch cư nao ñô.

Chay mot quang toi môi chôt nhan ra mình vồa ñi qua ñhông trang trí Giang Sinh lam bang la dồa non, trang treo, uon thanh ñhông vong hoa gan tren ñhông cay coc cam hai ben ñôông. Chua Hai Ñong ñang sinh ha tren manh ñat ñây mau lỏa va ñôôc mat nay.

Con ñôông tở Dili ñien Baucau nho hep quanh cô, tồa nhô ñôông ñiêu Trung Viet. Phong canh that ñiep, xanh tồôi ñây nhôa song. Thanh thoang chung toi ñi qua mot khu phô, hay lang mac. Lai canh tồông ñiêu tan ñô nat, chông tích cua cuoc bao loan tham khoc vồa qua.

Chung toi ñien Luro luc trôi nha nhem toi. May thay con song vao Luro khong sau qua nen xe chung toi qua ñôôc. Cha Sal ra ñôn tiep chung toi. Cha rat vui mông khi gap toi vì ña lau khong có ai bau ban.

Luro la mot tênh lỉ khoảng 200 cay so ve phía Ñong thu ñô Dili. Dan so tai ñây khoảng 11 000 dan, ña so lam nghe ñong, mot so ít lam nghe ñanh ca. Cha Sal la nhan vien ñâu tien ñat chan ñien ñây sau cuoc bo phieu, cach ñây ba thang. Cha tru ngu ngay trong nha thô, an uong ñang sau buong ao, va ke giòông ngu trong mot goc nha thô. Toi ngu trong can phong duy nhất sau phong ao. Khách ñien tru ngu trong long nha thô, cang mung giòa hai hang ghe.

Môi ñien ñôôc vai ngay, dan lang ña ñien gap toi xin kham benh. Toi that lo lang vì trang bò thuoc men, dung cù, phồông tien y te qua han hep. Toi lai chồa cô kinh nghiêm chồa cac benh nhiet ñôi bao giò. Toi chê mang von ven 6 thung giay linh tinh cac loai thuoc men, bang vai, thuoc sât trung

quyen gop tở Melbourne. Không có điện thoại, bưu điện, hay radio truyền tin gì cả. Phong cấp cứu gần đây nhất là Baucau, cách Luro khoảng 2 giờ lái xe trên đường nhỏ gặp gheñh.

+ + +

Năm Giang Sinh, 7 giờ. Cha Sal mua tặng cho dân làng một con trâu để ăn mừng Giang Sinh. Mọi người đang nấu nướng, sửa soạn bữa ăn cho cả làng đợi mai trở về chạy nạt. Chiếc máy phát điện xì xạch đều đặn sáng vai bóng điện mờ cho ngày lễ hội.

Tở trong bóng tối, một thằng bé trạc 11, 12 tuổi, quần cắt, chân trần bốc điện gặp tôi. Thằng bé rút re, sờ set, ôm cạnh tay có bang miêng vai, miêng lau lau máy tiếng gì nữa. Chiko, anh thông dịch nói: “Thằng bé bò gáy tay”. Tôi hỏi lại: “Cái gì?” không muốn tin vào tai mình. Chiko bốc tôi hỏi chuyện thằng bé. January, tên chú bé, bò từ trên cây xuống đất cách đây năm ngày. Thằng bé bò gáy cạnh tay phải, và khuỷu tay trái cũng bò sừng tím. Ba nó bang tam bang mạnh vai mong, nếp hai thành gò hai bên. Trôi đất! Không có quang tuyến, không có bác sĩ chuyên môn, làm sao bày giờ? Tôi sốc nhô mình có mang theo vai cùn bang bột trong sơ hành lý từ Melbourne. Thôi đành phải bắt tay làm việc.

Tôi nhớ Chiko phụ rửa sạch cạnh tay cho chú bé bang nõc và xa bóng, nâng đỡ cạnh tay khéo léo vì vết gáy khía nang. Tôi nản lại cho xõng gáy, và bỏ bột cho chú. Chú bé không hề kêu một tiếng! Tôi cùn bang lại khuỷu tay kia cho chú, rồi cho chú về, hẹn hôm sau trở lại. Từ hôm đó, mỗi lần tôi đi về, lại thấy chú bé nằm trước nhà tôi, rửa cạnh tay bỏ bột lên váy chào tôi. Chú bé bình phục nhanh chóng, và năm tuần sau, cạnh tay đã lành lặn khá quan.

+ + +

Chúng tôi đến làm việc tại phòng mạch hai ngày sau khi tôi bắt chân tôi Luro. Hội Y Sĩ The Giới (MDM: Medicos Del Mundos) thành lập một bệnh xá nhỏ tại Luro, thu dụng những nhân viên y tế địa phương, và cung cấp cho họ một ít thuốc men. Người dân tại Luro bỏ mặc những chứng bệnh rất thông thường để chờ: nhô nhiễm trùng phổi, sốt rét, giun sán, tiêu chảy, các bệnh ngoài da, và suy dinh dưỡng. Khi biết về hiện trạng y tế tại đây,

tôi không còn lo lắng nữa, những thay vào đó là những bốc dục, tức giận. Tại sao tôi không tìm hiểu kỹ càng hơn về tình trạng y tế tại đây? Tại sao tôi không chuẩn bị chu đáo hơn trước khi đến đây? Tại sao tôi không mang theo lấy một viên Chloroquine trị sốt rét? Làm sao tôi có thể cung cấp cho nhu cầu của hết mọi người với vai viên thuốc trong tay?

Ngày 29/12/99, tôi đi với Chiko đến Los Palos, thành phố gần nhất Luro để xin thuốc. Tôi đến Pharmacy chính trong vùng và trình bày hoàn cảnh và công việc của mình. Những nhân viên Timor địa phương niềm nở và tốt qua, họ cung cấp cho chúng tôi một số trụ sinh và Paracetamol, những không có Chloroquine. Người giám đốc cô quan MDM khuyên tôi nên đến Dili xin thuốc tại bệnh viện Pháp, hoặc cô quan MSF (Hội Y Sĩ Không Biên Giới), hay Hồng Thập Tự (ICRC). Anh ta nói chúng tôi không có thuốc để giúp đỡ anh. Hiện tại chúng tôi rất thiếu thốn thuốc men, nên phải giữ để dùng. Tôi buồn bực, chán nản, viết vội mấy chữ nhận thay Bryan ở Dili tìm cách giúp đỡ chúng tôi gặp.

+ + +

30/12/99, làng Daudere. Nhà tôi một thằng cháu có nhân viên y tế bắt chân đến đây. Dân làng nữa chúng tôi đến làm việc trong một phòng học nhỏ lớp tôn. Ba nhân viên y tế trong làng từ đó đến phụ giúp tôi khám bệnh, phát thuốc. Chỉ trong chốc lát, dân làng lũ lượt mang người bệnh đến nằm đợi tôi trở về.

Bé Veronica nhớ mẹ bé đến xin khám bệnh. Con bé trạc 6, 7 tuổi, khuôn mặt tròn trĩnh, xinh xắn. Người mẹ nói bé bị nóng lạnh suốt ba tháng nay, và không ăn uống được gì. Con bé gầy xẹp, vàng vọt, nổi mẩn đỏ khắp vì sốt rét lâu ngày. Yêu cầu qua, bé đang còn sốc sốc gì cả. Những khi thay, không có Chloroquine trị sốt rét cho bé, tôi đành phải cho ít viên Quinine uống giảm cơn sốt tạm thời, và dặn bà mẹ lần sau mang bé trở lại.

+ + +

Hai lần sau chúng tôi đến Los Palos, tôi tìm đến gọi cửa trại lính INTERFET Nam Hán xin thuốc. Tôi cũng tìm đến gặp một to chức y tế Nhất Ban AFMET, và trở lại gặp nhân viên MDM. Cả hai lần đều về tay không. Những nhân viên tại MDM và trại lính INTERFET không hiểu nơi

taï sao toi ñien Luro heo lanh lam gì, va lai khong co thuoc dung. May hom sau, cac Soeur taï AFMET ñi ca nhom ñien Luro tham chung toi va mang ñien tang kha nhieu thuoc men, sũa bot tre em, va cac vat dung y te. Nhô ñiôc tiep sinh lôc, chung toi lien chuan bò nhôõng chuyen kham benh ke tiep.

Vao ñau thang Gieng, toi ñien gap va ban thao vôi cac nhan vien y te ñiêu phôõng. Ngoai benh xa taï Luro, con khoang 9 000 ngôõi taï cac lang chôõa co dich vuy y te. Sau khi ban thao, chung toi quyêt ñiêng lap ra mot tram y te lôõu ñiêng ñie phuc vu cho cac lang mac raï rac trong vung. Nhom chung toi co sau ngôõi: hai y ta cong ñiêng, mot dôi sy, mot nô ho sinh, mot thong dich vien, va toi.

Dan chung cac lang rat vui khi gap chung toi. Moi lan nhom y te ñien la mot bien co lôõn trong lang! Ông trum trong lang ñien tiep ñiêng chung toi, va cung cap nhôõng gì chung toi can dung: ban ghe, giay viet toa, thong dich vien. Hô cho chung toi mot chô ñie lam viec, thôõng la phong mach cu, hay mot can nha bo trong, hay tru sô, hay mot mai leu nhôõa tam thôõi. Bui trôõa ông trum ñiêu ca nhom ve nha an côm. Lam luc that cam ñiêng: gia ñiêng hô thieu thon qua, hô phai de xen, va ñiêng ñiêu vay môõn gao nôõc ve nau nôõng cho chung toi. Moi lan ñi kham benh, chung toi gap trung binh 100 ñien 180 benh nhan. Hai nhan vien y te va toi kham benh ra toa, hai cô y ta va dôi sy phat thuoc. Ñang mua môõa, sot ret hoan hanh khap xô. Cung may, trung sot ret taï ñiây van co the dung Chloroquine chôõa ñiôc. Nhien ngôõi dan xep hang kham benh that cam ñiêng. Trong hô gay go, kiet que, that toi nghiêp. Net mat hô lo ve lo au, sô khong ñien lan minh ñiôc kham.

+ + +

Baduro, Sang thôõ Hai. Ngôõi cha be ñiêu con trai nho ba tuôi ñien xin kham benh, cuon trong tam vai rong. Suot ba thang thang be hanh sot, bo an, oi môõa. Tran be noi ñiây rom, da va mat vang sam. Tuy tang be cang lôõn gap 5 lan binh thôõng, ñien 12 cm dôi sôõn. Be gay guoc, chê co da boc xôõng. Bung be ông trôõng. Ba thang trôi sot ret, lai suy dinh dôiõng tram trong, trong tham hai qua. Ngôõi cha khong tìm thay chay thuoc cho con suot ba thang trôi! Co phai ông ta ñiêu song trong hoan canh thieu thon qua lau nen ông khong biet co the lam gì ñiôc cho con? Hay ông ñiêu dan vat suot may thang trôi vì sô bat lôc cua minh?

+ + +

Lan ke tiep chung toi ñien trai lính Nam Han taï Los Palos, may thay ñiôc gap mat linh muc tuyen uy trong trai. Cha tuyen uy va vì bac sy quan- y ñiôc nghe cac Soeur Nhat Ban ke ve cong viec cua chung toi. Ngôõi bac sy quan y gôõi tang chung toi kha nhieu thuoc men. So thuoc nay giup chung toi xoay sô kha lau.

+ + +

Odofuro, sang thôõ Ba. Thôõ Ba la ngay hop chô taï Odofuro, lang chung toi ô. Nhieu ngôõi ñien tô rat xa ñie mua ban ñiêu chac taï khu chô lo thien, trôõc may nen nha loang lô. Chung toi thôõng e de khi gap nhôõng ngôõi ñien xin kham benh sau buoi chô, vì hô thôõng khong co benh gì ñiêng ke, chê ñien thôõ xem bac sy y ta cho ñiôc gì.

Mot thieu phu dang khac kho ñiêu mot minh ñien gap toi. Chô ta lo ve sô set.

- Chô ñien ñiây ñiêu chô? Toi hoi.
 - Khong, toi ñien ñiây ñie gap bac sy.
 - Nha chô ô cach ñiây bao xa? Chô ñiêu bao lau tôi ñiây?
 - Nha tôi ô tren ngon nui kia. Toi ñiêu bo mot tiêng rôiôi môi tôi ñiây.
- Toi nghe ngôõi ta noi bac sy taï ñiây kham benh trong nha thôõ, nen tôi sô.
- Taï sao chô lai sô?

Chiko va chô ta trao ñiêu trong giay lat. Sau ñiêu Chiko quay qua toi va noi: "Chô ta ngôõi Hoi Giao". Toi hôi ngô ngang. Dan sô Ñiêng Timor hôn 90 phan tram la Cong Giao, ngôõi Hoi Giao thieu sô chac thay co lap lam. Toi cam ñiêng trôõc tình canh cua chô. Toi dôiõng lai mot hôi roi nhìn chô ta:

- Bay giô, chô con sô khong?
- Khong.
- The chô co tin tôõng toi khong?
- Co.
- The chô benh tình ra sao?

...

+ + +

Toi that vui khi hai bac sy MDM ñi nghe ve tồ Darwin. Hai vô chong bac sy Maria va Jose la hai nhan vien nong cot cua tram y te lêu ñong phúc vui cho khu vốc nay. Vao ñau thang 12, hai bac sy nay bò lat xe khi bang qua con song ñe vao Luro. Sau ño, tram y te nay ñinh chæ, khong vao Luro nữa. Sau khi tiếp xúc với tôi, họ tức thì cung cấp cho chúng tôi nhiều thuốc: Chloroquine, Paracetamol, trừ sinh các loại, và sau ño, cho chúng tôi một thùng cấp cứu y tế IDA, ñủ cho chúng tôi dùng trong mấy tuần lễ.

Khoang cuối tháng Giêng, tôi trở lại Dili lần ñầu ñể dỡ cuộc họp. Tôi ngạc nhiên vì mình ñã sống tốt một tháng ñầu tại Luro. Số bệnh nhân ñến gặp chúng tôi và ñiôc chữa trị ñã lên ñến hơn 1 000. Thiên Chúa hẳn ñã can thiệp cách huyền diệu vào công việc nhỏ bé của chúng tôi.

Tôi tìm ñến văn phòng UNICEFF tại Dili và trình bày với các nhân viên về công việc của chúng tôi tại Luro. Lúc ñau, người nhân viên tôi gặp tôi về khó chịu, và phản ñoại yêu cầu của tôi. Anh ta nói UNICEFF không phải là cơ quan phân phối thuốc men tại Ñông Timor. Những tôi thanh thốt nói với anh về công việc chúng tôi làm tại Luro, và cuối cùng, anh ta ñồng ý giúp ñỡ chúng tôi. Anh cho chúng tôi 7 000 viên Chloroquine, ñủ cho chúng tôi dùng trong mấy tháng. Cha Ageng, linh mục dòng Tên tại Dili, dẫn tôi về nhà và chæ cho tôi tu thuốc của nhà dòng, bảo tôi lấy bát cỏ thảo nào chúng tôi có thể dùng ñiôc.

+ + +

Vùng núi Barikafa. Một phụ nữ khoảng 46, 47 tuổi vào khám bệnh. Bàn tay thô xõng của cô làm tôi nghĩ ngay ñến bệnh cùi. Những khi hỏi chuyện cô, tôi mới biết cô bị thương tật cột sống khi chạy loạn lên núi trong cuộc biến loạn năm 1975. Nhìn cô chæ có da bóc xõng, xanh xao, lông cong go, thật tôi nghiến. Tôi hỏi:

- Mọi ngày cô ăn mấy bữa?

Cô cùi ñau ho ñen:

- Nhà tôi không có gì ăn, lâu lâu tôi qua ăn nhô người hàng xóm.
- Bây giờ ñang mua gạo bắp, cô có bắp tồ ăn không?
- Không, vì tôi tất bệnh ñau có trong cây gì ñiôc.
- Nhà cô ở với ai?

- Tôi ở một mình. Tôi có người em trai, hiện ñang ở bên Tây Timor.

Cô mệt mỏi ñứng lên, và kêu thốt lên một tiếng, lao ñảo vờn tay vào tồng vì chong mát. Cô chæ có da bóc xõng, mảnh khảnh, run rẩy vì kiệt sức. Bỗng mặt tôi nhất nhòa, "Trời ôi, Chúa ñã sao?". Tôi nhớ chôt nhận ra Chúa Kito trong hình hai người thiếu phụ ñau khổ này: tan tã, có ñôn, ñôi khat, bệnh tật, tìm ñến xin giúp ñỡ.

+ + +

Tôi gia tồ Ñông Timor vào cuối tháng Hai. Trên ñiêng về, khi chuyến bay ghé phi trường Alelaide, tôi rất ngạc nhiên và vui sướng ñiôc Sr Thu Trang và Sr My Duyên ñến ñón tại phi trường. Hai Soeur ñiôc Soeur Anne nhô ñón tôi về ñể nói chuyện về Ñông Timor, trong khi cô chuyến bay về Melbourne. Hai Soeur liên ñối tôi về nhà, và tôi thật ngạc nhiên ñiôc nem mui bánh chổng Việt Hồng, của Công Ñông Công Giáo Nam Úc. Tôi trở về trong tình thần ai, ñắm bốc của anh chàng em Tu Sĩ Việt Nam, trở về với hồng vì que hồng trong tam bánh chổng dân tộc.

Nhìn lại quang ñiêng mình vừa ñi qua, lòng tôi tràn ñầy kinh ngạc và biết ơn Chúa. Với chút hạnh phúc ít ỏi, tôi ñiôc gửi ñến trước những nhu cầu qua lớn lao. Nhiều lúc tôi vật lộn với số thiếu thốn mọi bề. Có lúc tôi mệt mỏi vì công việc chong chat không cùng, và sợ mong mỏi quá lớn, do người dân làng, và cùng do chính tôi tạo ra.

Những dân da tôi nhận ra, không phải là tôi ñến ñể mọi người có số sống, những chính là Ñức Kito, người sai tôi ñi và luôn im lặng ñồng hành với tôi. Chính Ngài chữa lành và nuôi sống toàn dân, tôi chæ là phôi tằm nhỏ bé trong tay Ngài. Trong lo âu, sợ hãi, trong thiếu thốn, trong mệt mỏi, bệnh hoạn của xác thân, trong cho ñi và nhận lãnh, trong nỗ lực, tiếng cười, trong tang thương mất mát hay âm ảm tình người, Ngài luôn luôn làm việc. Ngài chữa lành, nuôi ñồng, tái tạo.

Tôi hay nghĩ ñến câu chuyện Chúa hóa bánh ra nhiều ñể nuôi sống toàn dân. Ngài dùng phôi tằm qua khiêm tốn trong tay ñể nuôi sống dân Ngài. Ñôi con không ao ôc gì hơn, xin ñiôc làm khí cụ ñón số trong tay Chúa.

DTH 2000

Phaim Duy David

Ñ ö ô c B e R a

Ñe tai 3: Ñöôc Be Ra

Today, I am given to opportunity to reflect in my experiences on what it is meant to be broken and how this theme occurs in my life, how it has affected me, and how it has made me who I am today. So I did a little research just to see what the word broken even means! How would one define breaking at all? One of the things that surprised me, was that to break does not mean to split into little pieces, to separate one large unit into smaller ones, but rather stronger words like *destroyed*, *forcibly separated*, *violated*, *crushed*, *ruined* are often used to describe it.

Yet in my life, my choices and my struggles to always be the best I can be, I realize, it is necessary to be broken, to be split and shattered. Only when I see myself for who I am in the true light of those around me, I can be whole again.

A long time ago, in a simpler time, I was just a child with two younger brothers and a mother and a father. That was all I knew; my parents had escaped from Vietnam, were sponsored to Canada, got married and I was born in Canada. Times were not easy, my father had to start his university education all over and my mother was the only one working, in a factory no less. She supported our family of five. I went to school and brought home straight A's. We learned as kids never to ask for anything because mom and dad worked very hard for their money and that we shouldn't waste money on material possessions. I had all I needed in our weekly MacDonald trips and looked forward to buying a new movie whenever one of our birthdays would come around. Every week we went

to church, my parents were very faithful and took the whole family to pray every Sunday and often on Saturdays.

And then I started high school. I continued to keep high marks because; as a child that was my job and that was what I was supposed to do. That was when my parents joined a prayer group. This prayer group was very active and prayed several times a week and it was certain that on the weekend that my brothers and I would never see our parents. As I got older, I questioned why they went so often; we needed them at home; yet I was always home to look after my brothers. The response I got, “Luc ba ma ñi cau nguyen, ba ma cau nguyen ñe Chua luon luon gin giö con va cham soc con.” To that I always said, “I don’t need God to take care of me, I want you home to take care of us.” But they always left and that’s when I started to resent my parents and the church. It was at this point in my life that I was torn up inside. All my life I was taught to be a good Catholic, go to church on Sundays, follow the ten commandments, and pray! Yet it was my parents’ devotion to our Lady and Jesus that took my parents away from us and made me wonder, “God, is this what you want? Why do I feel abandoned when my parents are doing YOUR work?” And then, I realized I was praying. I also realized that in my pain I lashed out against God because I was the selfish one, I did not see the true joy my parents found in doing God’s work; instead of hating them for that, I should be supporting them. It was during this time when my brothers & I got very close; all we had was each other and now looking back, I should have cherished those moments as they were not to last forever.

As I started making more friends, friends that wanted to watch movies on Fridays, hang out in the weekends, I got in monthly fights with my parents because they would not let me go. Many times because they did not know who my English friends were and would not take the time to get to know them. I was miserable, how come I was the one locked up in my room when all my friends got to go out. I did so well in school, I tried so hard to be good at home, but I didn't get rewarded at all. But for some reason, they always let me out with my Vietnamese friends. Of course we all went to Church together and I was fortunate because at the age of 16-17, Chien Con (our local Vietnamese youth group) had a lot of fun events and the friends I made then are still with me today.

Coming into university, I was riding high, getting into my school of

choice with top grades and the respect of my parents. I was doing well in school, working full time every 4 months as part of my program making great money. As a young man 19-20, I had way too much money for my own good, and for once going to school away from home, I had all the freedom I wanted. I worked hard and played hard, and that's when the trouble started. I was always the fun guy with my crowd, the girls started to notice me and then it was just spend, spend, and spend. A couple years into university I hit a brick wall; I was living on my own, studying at the time. All of a sudden I found myself in debt. I tried for 2 months, spending as little as I could on groceries. When my funds ran out I even started doing psychology experiments for \$10-\$20 dollars at a time. I was so ashamed and scared to ask anybody for help. Then it happened, I had no way out. Mom and Dad just listened while I told them what had happened, and then came the question that I had been trying to hide away. My conscience and my parents were saying the exact same thing, "What were you thinking?" When I thought things couldn't get any worse, they said, how much do you need? My parents bailed me out; they did not hate me for it. And for the first time in a long time, I was at a loss for words. They showed me love and a forgiveness that I did not deserve and all this time I just thought we were worlds apart. It is in this moment that I felt that God revealed himself through my parents and I really started to understand the unconditional love he has for each one of us.

Yet very soon after that, we became distant again and it just seemed that after a few years, we just didn't know what to say to each other. I loved my parents and I knew that loved me, it was just so hard to show it. I realized that they never stopped loving me, it's just the world they grew up full of war and loss, I could never fully understand. And they could not understand how it was so easy for me to take things for granted here, to them my life looked so simple. I had many struggles that were very real to me, but they could not understand my obstacles. It is only now that I see how it is really possible for two sides to hurt, when in reality, they want the same thing. Now I try, there's nothing more I want in the world to see them happy and I know that they won't rest until they know that I have everything I need to succeed in my life.

I appreciate now what my parents did for me, as a teenager I felt so locked up, so trapped. It was in these moments that I felt alone and

abandoned and I only knew hatred. Yet because of that I was not distracted in school and achieved everything I needed. I thought it was so odd that they encouraged and let me hang out with the young Vietnamese people they knew. It's because we were all going through the same thing. Unlike my English friends, all my Viet friends were very focused on school and we all wanted to be successful and were willing to work hard for it. It took me 20 years, but I learned to say I love you to my parents, and it was so hard, but when I looked at my father I realized it was very hard for him to say anything like that out loud. Coming from a background where actions speak louder than words, it is just surprising how much power there is in words.

I realize now that the moments I was most lost and felt most betrayed were necessary for me to realize why my parents acted the way they did. Had it not been for those moments, I would have gone on in life never truly appreciating them and never truly loving them. It was in my brokenness that I could see past my hatred and humble myself to do the right thing and that truth has made me whole.

Phan Huy Nam

Nỗ ợc Be Ra (2)

Nỗ Tai 3: Nỗ ợc Be Ra

Nam thuộc nhóm Hiệp Nhất, một nhóm ã ã ợc thành hình từ năm 1993 sau một khoa Come And See. Nam và Phõ ợc ã ã lập gia ãnh ã ợc 4 năm. Tụi nay cùng nhau ãn thân trong Nỗ ợc Hạnh và có cõ hoi làm việc với các em trẻ qua những khoa Tỉnh Tâm.

Trong thõc tế, cuộc sống chung ta không chõ có niềm vui! Khi nhìn lại cuộc sống của riêng mình, thì ai cũng phải ã ợc ãu với những số thiếu sót, ãu khõ và ran nứt, hay là con ngõ ợc mình ã ợc be ra.

Con ngõ ợc mình ã ợc be ra bằng nhiều cách. Những cõ bao giờ anh chõ ã ãt tên cho những ran nứt mà mình ã ã mang trong lòng không?

Các anh chõ thử nhìn xem, cõ phải những ran nứt ấy là:

- Tôi sống mà tôi không ã ợc yêu? Tôi sống trong cõ ãnh? Tôi sống trong nghèo nàn?

- Tôi lo âu vì mình không có khả năng làm việc hay trong việc học?

- Hay là tôi lo lắng vì cảm thấy mình không chịu toàn trách nhiệm làm cha, làm mẹ, làm chồng, làm vợ, hay là một ngõ ợc con ngoan?

Cõ ai có khả năng ã ãt tên cho những ran nứt của mình không? Những ran nứt ã ã cõ thể ã ã lại nhiều vết thõ ợc trong thân xác hay tâm hồn nhỏ: một cõn bình nan y, số ra ã ã vớ ợc viên của một ngõ ợc thân yêu hoặc những biến cõ ãu long mà tôi phải quyết ãnh trong cuộc sống?

Về phan Nam, cuộc ã ợc cõ những bất ngờ mà Nam không bao giờ ngờ ã ã. Phõ ợc, ngõ ợc vô thõ ợc yêu của Nam, sau 2 năm mang bệnh ã ã qua ã ợc vào tháng 5 năm 2007.

Nõi với Nam, ã ã là vết thõ ợc ãu nhất trong cuộc ã ợc. Phõ ợc mất ã ã cõ nghĩa là những kế hoạch mà Nam và Phõ ợc ã ã ao ã ã bay giờ không còn ý nghĩa nữa. Các anh chõ biết Phõ ợc và Nam mô ã ã gì với nhau không? Tụi nay mô ã ãt nhiều, mô ã ã:

- Co the luon luon tiep tục giúp đỡ các em trẻ có cơ hội gặp và sống hạnh phúc với Thiên Chúa

- Tôi nay ao ước sẽ đi Linh Thao với nhau mỗi năm vì Nam Phông tin rằng qua những kinh nghiệm gặp gỡ Thiên Chúa, cuộc sống vô cùng sẽ có nhiều cơ hội để thăng hoa, Nam Phông sẽ hiểu nhau nhiều và yêu nhau hơn

- Tôi nay mô tả tâm của tôi nay sẽ sống hòa với sự ra đời lần đầu của tông đồ con, và dĩ nhiên chúng nó sẽ thỏa hiệp tình yêu mà Phông và Nam đang san sẻ dành cho chúng

- Nói chung, mô ước của Nam và Phông là được sống bên nhau với tất cả những biến cố vui buồn trong cuộc đời, và trên con đường này Nam và Phông ao ước có Thiên Chúa luôn đồng hành.

Phông là người bạn đời, là người Nam tin cậy nhất. Phông với Nam gặp nhau trong nhóm Hiệp Nhất và dần dần chia sẻ thiêng liêng với nhau từ lúc nào. Lúc nào, Nam và Phông thông giúp đỡ nhau để trở nên thanh và sống nhờ một người có Chúa hiện diện trong mọi giây phút của cuộc sống. Sau vài năm làm bạn và tìm hiểu nhau tôi nay quyết định tiến đến hôn nhân.

Ao ước của Nam và Phông là được làm chứng cho Chúa qua cuộc sống hôn nhân, tôi nay sẽ là nhân chứng về lòng tin cho giới trẻ. Nếu có thể nhất được điều này, tôi nay đã hứa là sẽ giúp nhau lớn lên trong sức mạnh và sự khôn ngoan của Thiên Chúa, sống giây phút hiện tại và nhận lãnh ân sủng của Thiên Chúa mỗi ngày để cùng có cuộc sống vô cùng với sự hiện diện của Thiên Chúa; Nam và Phông xác tín rằng, có Chúa, Nam và Phông có thể nâng đỡ nhau trong những biến cố đau lòng của riêng mỗi người, hay chung của cả hai.

Vài biến cố đau lòng mà Nam và Phông đã trải qua với nhau là biến cố mà Phông bị hôn nhân, và sau khi bác sĩ khám phá ra Phông bị bệnh. Lúc đó việc chữa bệnh cho Phông là nỗi lo lắng và cũng là lời cầu xin tha thiết nhất của tôi nay.

Các anh chị có biết, Phông, ngoài vai trò là vợ của Nam, Nam còn thay Phông là một người bạn tri kỷ, và khi Phông mất thì Nam cảm thấy một phần linh hồn của Nam bị bỏ lại, nếu không muốn nói là chết rồi.

Phông ơi, anh đang sống còn không hoang vắng nhất trong cuộc đời! Em đâu rồi? Em hãy đến an ủi anh đi, vì anh đang cần em! Chỉ có em là người hiểu anh nhiều nhất và biết cách an ủi anh mà thôi, phải không công?

Em là món quà tiếp nhận mà Chúa ban cho anh! Tại sao anh không giữ lấy được?

Nam mất đi là người yêu nhất trong đời. Nam mất đi người bạn lòng của mình mà chuyển gởi Nam cùng có thể tâm sự được. Bây giờ không có Phông, Nam nhớ bỏ hết hàng...

- Có những lúc tôi dạo trên phố, Nam gặp nhiều gia đình trẻ, họ đi chơi với nhau, có vợ có chồng, có những đứa con xinh xắn đáng yêu, nhìn họ mà Nam nghe đau trong lòng vì Nam không còn có thể có được cuộc sống hạnh phúc nhờ vậy với Phông nữa.

- Nhiều khi Nam nghe kể về những mâu thuẫn khó khăn trong đời sống gia đình, Nam có một cảm giác lạ lùng là ao ước mình được sống những kinh nghiệm và chạm ngõ vì Nam tin rằng sau những lần “chiến tranh” nhờ vậy, Nam sẽ được lớn lên. Những ngày tiếp, Nam không còn có cơ hội này nữa.

- Rồi khi nhìn những em bé con cháu trong gia đình hay của người quen, tìm Nam lại đang lớn một niềm ao ước là Nam và Phông có được những đứa con với nhau và có thể nhìn chung lớn lên rồi trở nên thanh.

Trong giai đoạn tiến tới nay, Nam thấy mình vô dụng, không còn làm được gì nữa. Nam có cảm giác mình bị bỏ lại. Nam nhớ các tông đồ trong ngày thứ Bảy sau khi Chúa chết: không biết làm gì, chỉ biết đứng chờ đợi Chúa, trong vào một nơi nào đó... không muốn xuất hiện, không muốn làm gì hết, không còn hy vọng... chỉ muốn chờ đợi.

Những trong niềm tin, một tia sáng đầu tiên hiện ra trong trái tim tan nát của Nam là lời an ủi của Phông:

Anh ơi! Anh cố gắng này một trong bình nhờ mình thông cảm đi!

Anh ơi! Anh cố sống hiện tại nhờ mình vẫn quen làm đi!

Này là những câu mà đã bao nhiêu lần Phông và Nam đã nói với nhau khi vui cùng nỗi buồn. Bây giờ Phông lại an ủi Nam và nhắc lại cho Nam biết Thiên Chúa đã phó thác Nam và Phông và không ai có thể phản bội. Phông nhắc lại sứ mệnh của tôi nay là làm chứng cho sự hiện diện của Thiên Chúa trong đời sống đời đời qua mọi biến cố trong cuộc đời. Và khi Nam bắt đầu cảm nhận sự hiện diện thiêng liêng của Phông thì Ngài mạc khải với Nam:

“Nồng sủ, vì Cha ở với con! Cha sẽ bỏ sức cho con, giúp đỡ con, nâng đỡ con”

“Con hãy có lòng tin!”

“Cha sẽ giữ lời hứa với hai con!”

“Bay giờ, con hãy ngừng day, vac giông nĩ ma ve nha nĩ!”

Chua không yêu cầu Nam ngừng day nĩ ma thôi. Chua con muốn Nam nĩn dien với cái giông. Chiếc giông tồ ng trông cho rãn nốt của Nam: nĩn la sỡ ra nĩ của Phông. Chua không làm biến mất sỡ nĩn kho của Nam. Không! Nam vẫn còn rất nĩn. Những qua sỡ an ủi và day dờ của Ngai, khi Nam có nhiều thời gian nĩn dien với cái giông, Nam không chĩ chấp nhận rãn nốt ma con nĩn nhận rãn nốt. Vì khi chấp nhận trong ánh sáng của Thanh Gia, Nam có thể nĩn nhận mau nhiệm Chua Cũu The, la một hy vọng mới cho cả nhân Nam.

Va sau khi nĩn dien với nĩn kho, Chua kêu mời Nam vac nĩn kho, vac lay giông và tiếp tục nĩn theo Ngai. Nam không thể ngồi im một chỗ nữa. Ôc muốn của Ngai la Nam om lay sỡ nĩn kho và nĩn tiếp tục trong năm nĩng, tiếp tục mời gọi giới trẻ nĩn nĩn gặp gô Thiên Chua. Nĩn nay không dẽ. Nam vẫn còn nĩn vì bẽ bẽ, những có phải la Ngai và nhĩ Nam nĩn nĩn vào trong bình nhĩ Phông cùng hay nhạc Nam không?

Thật la tuyệt vời khi Chua om Nam trong lòng. Chua nĩn an ủi và tiếp sức cho Nam nĩn Nam tiếp tục lên nĩn về nhà Cha, nĩn ma Chua và Phông nĩn thu xếp và chĩ nĩn Nam!

Nĩn nhận những rãn nốt trong ánh sáng của Chua Kito và tiếp tục lên nĩn. Nĩn la bai ma Nam nĩn học và song với biến cố của Nam. Chính Chua Kito nĩn chấp nhận bẽ bẽ ra cho Nam khi nĩn nhận sỡ mệnh của Ngai. Neu Chua chúc phúc cho Nam trong những niềm vui thì Nam tin rằng Ngai cũng chúc phúc khi Nam nĩn dien với những rãn nốt của mình.

Phan Nam, Nam khiêng giông và lên nĩn trở về nhà. Va Nam cũ tiếp tục nĩn nĩn trong bình vì biết rằng Chua Kito sẽ biến nĩn nĩn thành rĩu nĩn niềm vui và nĩn hy vọng. Nam tiếp tục làm chĩng cho Ngai nĩn các em biết rằng: Thiên Chua nĩn tồ ng dân dạt và cho Nam sức mạnh nĩn tâm.

Va khi Nam qua nhĩ Phông, thì Nam chĩ cần nghe lại bai hát ma chính Chua nĩn nĩn trong trái tim nĩn an ủi và nhạc lại những lời hứa nĩn hy vọng cho Nam. Phông cùng sẽ lắng nghe, trái tim hai nĩn nĩn nhĩp với trái tim của Chua Giesu:

Only Hope - Mandy Moore

*There's a song that's inside of my soul.
It's the one that I've tried to write over and over again
I'm awake in the infinite cold.
But you sing to me over and over and over again.*

CHORUS

*So, I lay my head back down.
And I lift my hands and pray
To be only yours, I pray, to be only yours
I know now you're my only hope.*

*Sing to me the song of the stars.
Of your galaxy dancing and laughing and laughing again.
When it feels like my dreams are so far
Sing to me of the plans that you have for me over again.*

<CHORUS>

*I give you my destiny.
I'm giving you all of me.
I want your symphony, singing in all that I am
At the top of my lungs, I'm giving it back.*

<CHORUS>

Kris Ediger

I Wonder If God Has a Birthday

I wonder if God has a birthday
a date to call his own
some time set aside in creation
the day to us unknown.

I wonder if he'd like big presents,
a cake with gooey trim.
Could all of the world join in singing
the "birthday song" to him?

I wonder if God blew out candles
would stars begin to fall?
And can't you imagine the angels
really having a ball?

I wonder if God has a birthday
established by the plan
to celebrate life's own beginning,
the day it all began.

I wonder if someday he will tell us
when we see his face.
Do you think he'll throw a grand party
at his heavenly place?

I wonder if God has a birthday
A special day, it's true
some time set aside in creation
I wonder, haven't you?

Christine Nĩnh

Nĩ ôông Cho Nĩ

Nĩ Tai 4: Nĩ ôông Cho Nĩ
Christine Nĩnh

Nĩ bat nĩau, con xin môi tat ca moi ngĩôi suy nghĩ tôi một giai nĩon quan trọng trong Thanh lĩ, nĩ la lúc rĩôc lĩ, lúc mình nĩon nhan Chua vào trong lòng. Chung ta cĩ nhĩ linh mục nĩ thanh hoa banh và rĩôu nhĩ the nao không? Linh mục nĩ dân nĩia chung ta tôi bĩia tiĩc ly của Chua Gĩesu với các tông nĩ. Nĩay la lúc nhac nhĩ chung ta biết rằng chính Chua Cha nĩia chọn Chua Gĩesu, cùng nhĩ Ngai nĩia chọn moi ngĩôi trong chung ta. Sau nĩ, linh mục chúc lành cho banh, cĩ nghĩa la Thiên Chua chúc lành cho chung ta, rồi be banh ra, tĩông trống cho nhĩững lúc kho khan trong nĩôi song của chung ta. Và sau cùng, Chua phan phát banh la chính mình Chua cho các tông nĩ. Chung ta cùng nĩôc môi gĩi nĩe cho nĩi nhĩ Chua Gĩesu. That vậy, chung ta biết rằng chung ta nĩôc Thiên Chua chọn và chúc phúc nĩe rồi khi chung ta tìm gặp Chua trong nhĩững lúc kho khan trong nĩôi song, chung ta nĩen gan Chua hôn và tĩ nĩ, chung ta san sang nĩe chia sẻ, nĩe cho nĩi cho ngĩôi khác. Cho nĩi nhĩững gì chung ta nĩia học hỏi và nĩon nhan tĩ Thiên Chua, nhất la cho nĩi tình yêu thĩông. Vì ban tính con ngĩôi không phai ĩe dạng nĩe hy sinh cho ngĩôi khác, nĩe cam nĩan nĩôc Thiên Chua sai nĩi. Thĩông thĩông, chung ta chĩ nghĩ nĩen mình hôn la chia sẻ tình thĩông với ngĩôi khác. Chung ta luôn phai cầu xin Thiên Chua hĩông dân, mĩ mat, mĩ lòng chung ta ra... Thiên Chua nĩia chọn moi ngĩôi chung ta và Ngai môi gĩi chung ta trĩn nen banh nĩe chia sẻ với nhĩững ngĩôi chung quanh.

Con ôc mong nĩôc chia sẻ với moi ngĩôi chút kinh nghiệm nhỏ be của con. Trĩôc hết, con bat nĩau kham pha ra con la con Chua và khi con bat nĩau sinh hoạt với nhóm God Unit thì con y thĩc nĩôc rằng con nĩôc chọn nĩe phục vụ tha nhân (etre donnee aux autres). God Unit la nhóm chia sẻ của một số bạn trẻ công giáo. Nhóm hình thành sau khoa tính tâm "Come and See" 2003 và nĩen nay nĩia nĩôc 5 năm.

Thật vậy, khi con bé, con thường theo bố mẹ đến những buổi họp nhóm của ngôi nhà và mặc dầu chẳng hiểu gì, những buổi họp đó cũng tạo cho con ý thích cùng có một nhóm nhỏ vậy. Từ khi nhóm God-Unit hình thành, chúng con đã có những buổi gặp gỡ và những kỷ niệm, và trong một buổi gặp gỡ đặc biệt, chúng con đã được nghe nói về Ông Giô. Đó là kỷ niệm vui, một số các bạn trong nhóm God-Unit và con đã tham dự cuộc họp mặt vùng với chủ đề "Youth and Young Adults Gathering" ở Pennsylvania. Trong buổi họp này, cha Trí đã nói với chúng con về ông Giô của mọi người. Cha nói với chúng con rằng: Thiên Chúa mời gọi mọi người trong chúng con hoàn thành sứ mạng mà Ngài đã trao phó trong cuộc sống của mình. Sau đó chúng con chia thành từng nhóm để chia sẻ về ông Giô của mình. Lúc này con cảm thấy rất hoang mang, con nghe mọi người chia sẻ về ông Giô của họ và tầm quan trọng của ông Giô này trong cuộc sống của họ. Con con, con tự hỏi ông Giô của mình là gì? Con thức suốt đêm không tìm ra ông Giô.

Con cố gắng hết mình tham dự những sinh hoạt giúp con biết phục vụ người khác nhờ làm việc thiện nguyện, sinh hoạt với God-Unit, giúp lớp giáo lý; những con vẫn chờ đợi nhận ra được ông Giô Chúa dành cho con. Dù vậy trong những công việc con làm, con cố gắng làm bằng tất cả nhiệt tình, bằng trái tim, niềm đam mê và bằng lòng tin của con.

Hiện nay, con vẫn luôn tìm hiểu thế nào là "cho đi" và làm sao sống tinh thần này. Nói với con, "cho đi" trước hết là cho đi chính mình, nghĩa là con phải thay đổi chính mình để trở nên tốt hơn. Đây là một cuộc chiến lâu dài nhưng chúng ta phải cố gắng mọi ngày. Muốn phục vụ

thầy nhân hết mình, trước hết phải biết thay đổi và quên mình. Với con phục vụ thầy nhân nghĩa với hy sinh. Khi con muốn làm một việc gì đó cho những người chung quanh, chẳng hạn khi con lấy thì giờ để làm việc thiện nguyện là con hy sinh thì giờ dành cho những sinh hoạt riêng của con.

Con xin chia sẻ một kinh nghiệm nhỏ về tiến trình thay đổi chính mình và biết hy sinh thì giờ quan trọng nhờ thế nào trong việc phục vụ thầy nhân: mọi thành viên của nhóm God-Unit đã dành nhiều thì giờ để giúp cho nhóm tồn tại. Riêng con, thời gian gần đây vẫn với nhóm không phải là chuyện dễ dàng. Con không luôn luôn hội nhập được với nhóm, chúng con thường hay "cai cò" về chuyện con không cảm thấy mình có chỗ đứng trong nhóm. Tuy nhiên, với thời gian, con đã cố gắng thay đổi mình, thay đổi cách nhìn nhận về và con cố gắng hội nhập với mọi người. Việc này đòi hỏi nhiều thời gian nhưng con đã lựa chọn cho đi thời gian của con, và với sự kiên nhẫn bền bỉ, con biết rằng bây giờ mọi chuyện đã tiến triển tốt đẹp với God-Unit. Con thức suốt đêm cố gắng hy sinh và chia sẻ với nhóm những niềm đam mê, và cùng với nhóm, chúng con cùng phục vụ người khác theo khả năng của chúng con.

Sau hết, với con, cho đi có nghĩa là chia sẻ tình thương với người khác. Bằng nhiều cách, chúng ta đã cảm nhận được tình yêu của Thiên Chúa, và bây giờ là lúc phải hành động. Phải chia sẻ tình yêu chung ta có cho những người chung quanh bởi vì chúng ta phát xuất từ tình yêu. Yêu chính mình không coi mình là trung tâm của vũ trụ và yêu thương người khác vì biết rằng mọi người chung ta được Thiên Chúa tuyển chọn để trở thành con của Ngài, thành số gia và công tác viên của Ngài.

Nói với con, biết rằng mình có thể được công tác với Chúa là niềm không thể tin được. Con không dám nói là con có niềm tin vững mạnh và không chút nghi ngờ, nhưng càng ngày con càng cảm thấy sự hiện diện của Chúa trong mọi việc con làm, giống như có một sức mạnh bên trong thúc đẩy con không ngừng, làm cho mọi việc tiến triển một cách ngạc nhiên. Nói khi con cảm thấy thức suốt đêm được Thiên Chúa công chiếu. Con thay đổi mỗi khi nói về niềm đam mê những thông điệp khi con làm một công việc gì để giúp người khác, thì con lại cảm thấy chính mình được giúp đỡ, được nuôi nấng bằng chính tình yêu của Thiên Chúa. Con học hỏi được nhiều điều qua các công việc đơn giản và rất nhiều điều con không ngờ đã xảy ra giúp cho con có cảm hứng tiếp tục những hoạt động này. Con thấy rằng lúc mà con cho đi 100% cho một công việc nào đó thì Chúa cũng cho 100% của Ngài một cách kín đáo.

Nói khi rất khó nhận ra, những thức suốt đêm Thiên Chúa đã chọn, đã chúc phúc cho mọi người chung ta và mời gọi chúng ta bước vào cuộc đời để phục vụ người khác. Trải qua mọi thăng trầm của cuộc đời và đã chia sẻ với những người chung quanh là một niềm tuyệt vời. Con nghĩ rằng tất cả những điều đó có thể tóm lại bằng một chữ: TÌNH YÊU. Thiên Chúa chọn chúng ta vì Ngài thương chúng ta và mời gọi chúng ta sẵn sàng hy sinh và chia sẻ tình yêu này cho người khác. Chính chúng ta phải quyết định có chấp nhận lời mời gọi này hay không. Chúng ta được hoàn toàn tự do để lựa chọn trở thành dụng cụ tình yêu của Thiên Chúa, và có trở nên số gia tình yêu của Thiên Chúa hay không.

Reflecting on S.E.E.D. III

Search Encounter Experience Develop

2008

Christopher

Christopher Pham

Before coming into the S.E.E.D. III retreat, I felt very apprehensive and concerned for this year's retreat. Planning for S.E.E.D. was a tough process and we came over many obstacles: the new teen track, some of the leaders being unable to make it, and simply just finding time to come together and meet was difficult. However, with all that came a good learning experience, especially one of patience for other people. Our meetings would start as late as 8:00 PM and end late into the night. Many nights we would meet and order pizza since most of us had missed dinner.

As a member of S.E.E.D. II, I was with many leaders who were experienced with S.E.E.D. already, and became dependent on those leaders. This new S.E.E.D. team consisted of many new people other than Steven, which brought a new dynamic upon the retreat. And with each new person the retreat was colored a different way, this is what makes S.E.E.D. so unique, the people. S.E.E.D. III pushed me to new limits and made me take on more of a lead role in the team. At first it was daunting, especially leading the new teen track, but helped me learn more about myself as a leader. What I know from this is that teen track was a success and we will continue with it.

The planning was tough but seeing the children and families made this process COMPLETELY worth it and more. We came to Arizona exhausted, I personally had many sleepless nights before S.E.E.D. We were generously welcomed by Anh Hung and Chi Kim Anh, the hospitality was refreshing. I just want to take this time to say THANK YOU, S.E.E.D. would not be the same without everybody's kindness. Even though I felt completely tired on the way to the retreat site, once I saw the kids and how excited they were about the retreat, I was filled with excitement.

The kids reminded me of why I was here and from that a great passion grew within me. Although we were there to teach the kids, I feel as if they are teaching me as much as I teach them. They reminded me how it was to be curious, to be fearless, and especially how to be happy and content with the simplest of things. The happiness and excitement they brought to the retreat will carry on with me as a great lesson that they taught to me.

I will always remember what Thu Nguyen told me, try your hardest and leave everything else up to God. And I truly believe that that's how S.E.E.D. is, our worries of the retreat and its planning left me when I saw the excitement the kids brought. They were happy to just see us, and we were just as happy to see them.

Thank you for the great opportunities and experience!

- Christopher Pham

Kevin

Kevin Nguyen

My dear Anh Chi from Arizona, Hello!!

This is Kevin speaking, and enclosed is my own personal reflection for Seed Retreat 2008. Firstly, I want to say that I truly miss you and your families a great bunch! I've never experienced such hospitality from anyone in the world before in my life! I mean, from the moment we arrived in Arizona, I felt a very warm welcome and we were taken into your very own homes just like members of your family. I especially enjoyed your wonderful Vietnamese cooking that was truly comfort food to our bodies and our spirits, and gave us a wonderful feeling about the weekend ahead. I truly feel that this new energy you provided during our first days in Arizona carried us throughout the weekend retreat.

Thank you, thank you, THANK YOU for that!

I want you to know that I will continue to pray for the well-being of your families and for your children to grow up strong in mind and body.

Before the SEED Retreat:

Planning and Preparation:

To sum it all up in one word, planning was: *Tiring*.

We started planning more than a month before the retreat, and things were cutting close in the last week before departure from California. Before our meetings were weekly, but now they were every other day. I felt that this definitely took a toll on my energy-level (which rarely runs out) and I could also see that the rest of the SEED Team was burning out.

However, the experience we had from our veteran members carried us through. We had a great E-Team member taking great care of our logistics (Vinh), which allowed us to focus on our own tasks (mine were: *Scavenger Hunt* and *Talk #1: Companionship*) I felt that the delegation of tasks worked out GREAT, and it all came down to knowing our group's strengths and weaknesses as SEED Leaders.

The most difficult obstacle that I encountered when trying to complete my tasks was hitting the right target age. I have experience taking part in several Scavenger Hunts in my church involvement; however, some of the puzzles and activities that I created were aimed at the high school track. Also, some of my Talk had a deeper level of meaning, which often does not resonate well with younger children.

What I have learned that I want to share with New SEED Teams is that having many pictures from SEED in previous years will tremendously help for the preparation of any and all activities. Although we were supplied with the ages of all the children who registered, a photo just says so much more because then you can picture yourself talking to that specific audience as you are planning your activities. In the future, I will make sure that the photos from this year's SEED are easily accessible to any New SEED leaders.

During the SEED Retreat:

When it comes down to it, everyone knows who this retreat was for: the Kids.

Even though planning this retreat took a bunch of energy out of our SEED Team, the kids literally gobbled up everything we had to offer and THEN SOME! They brought an unmatched amount of enthusiasm from their young childhood to all of our activities. Because of their positive feedback, our team was able to deliver successful activities one after another.

One thing that stuck out to me during the retreat was that the kids just loved to hang out and have "free-time" with each other. At first, I thought that any "free-time" would be a bad idea, but the way they used their free time surprised me. They started their own "California vs. Arizona" football games, played Egyptian slapjack (group card game), and some just poked fun at our Seed Leaders (Steven, especially). Looking back, I realized that using "free-time" wisely takes a lot of leadership and self-starting attitudes, which will carry them far in their lives (this is how groups like Nazareth and Mustard Seeds start, people!) This bond and connection that I saw between the young kids just having "free-time" together will be the foundation of our future church communities, and this is why I have strong faith in the tradition of community that we all share.

Another thing that carried us through the retreat was the strong support from the older and wiser group, Nhom Nazareth! They facilitated so many things that we always had faith things would turn out well. When it rained, they made trash bags. When we were finished with activities, they waited with hot meals. When we informed them that our schedule for mass was changed, they even beat us to the church! Time and time again, our older brothers and sisters were there with genuine love and support. This element of SEED was again present when everyone thanked each other for their contributions and the phrase "We couldn't have done it without you."

When we were wrapping up SEED on the last day, the kids kept thanking the leaders and parents, the leaders kept thanking the kids and parents, and the kept thanking the kids and the leaders! I realized that this endless circle of love and support was the key element to a wonderful and successful retreat. Still, in the end we were all humble and wise enough to know and thank the Lord for all of his blessings and guidance in this retreat, for everyone knew that it is Him who makes all things possible.

After the Seed Retreat:

In the ten-hour car ride home, I kept thinking back about how truly *blessed* I was to be with such great people in one weekend. There are not enough words in any human language to describe the experience I had and how it resonated in me. I'm still in disbelief of how such great things came out of this retreat, even with the time and work we put into it.

In physics, the *work done* is never greater than the *output*. However, the fruits and rewards that were harvested from this one weekend outweigh a lifetime of any one man's work in the entire world. For me, there is only one explanation for this, and that is that the Man Upstairs is the one behind-the-scenes.

With new insights about my calling in the world, I feel that serving the youth is definitely something I can spend an entire lifetime doing. Some people have told me that I have a child's heart, and with this heart I plan to serve kids wherever they are and whenever I possibly can. Once again, thank you for your help in putting together such an amazing experience in my life. I pray every day that God will continue to overlook your families—and your children, especially.

In Christ,

Kevin Nguyen
written September 3, 2008

Mary

Mary Nguyen

Before S.E.E.D.

I had signed up for SEED III last year with a lot of excitement and full of dreams. I couldn't wait to see what we could do for the kids. There were nine of us total- Audrey, Chris, Dorothy, Frank, Kevin, Mary, Peter,

Steven, and Vinh. And here is where the SEED III story begins.

S.E.E.D. Planning

With the help Chris and Frank taking charge, we got a lot of plans down the first few meetings. I loved working with the SEED team because I appreciated how everyone sacrificed their free time to come together and plan something so special for the kids. Together, we prayed about our dreams and goals for this SEED III and came up with a very important one- we wanted the kids to have fun and see God as their friend. We tried to keep this in mind all the times we were thinking and planning about SEED. The Stone Soup theme came from this prayer. Even though planning this retreat sounded like it would be so easy and fun all the time, we encountered a lot of tough times. Some where about the separate tracks and how we would do them, the SEED leaders that couldn't go and how we could take their place, and lastly was planning our talks. But as always, everything turned out even more fruitful than we expected.

During S.E.E.D.

I am a worrywart by nature, and so when we arrived in Arizona, I was really tired from all the planning that we had done and anxious about what was going to happen since it was my first SEED retreat. However, this all changed very quickly. I got very energized after having some bonding time with the SEED leaders and seeing the kids at the retreat site. They had so much energy and were always running around and laughing. It was so contagious for me. I learned to have fun and let go of my worries. The kids put their trust in us, and I learned to put my trust in God that everything would go well. The highlights of the SEED retreat for me were meeting the kids and spending time with them. I especially treasured my time with them during my talk. It was there that I where I saw God in their innocent and beautiful responses. I wish that I could have spent more time with them to be able to see their happy faces. I had a lot of fun singing, talking, and playing the games with them.

After S.E.E.D.

I was really disappointed when SEED III was over. It was an enlightening experience for me and I was so touched when I listened to

the sharings at the end from the parents and kids. I was also very appreciative of my fellow SEED leaders. Without each and every one of them, I know that SEED III wouldn't have been as great as it was. As Steven predicted, I was on a SEED high afterwards. I constantly thought about the kids and still do. I know that the other SEED leaders felt the same way as me. We missed and still do miss our SEED kids!

Chò Mary, S.E.E.D. III Leader

This SEED retreat was the first time that I was officially called "Chò Mary" by so many younger kids so many times in one weekend. Even though I have many younger siblings, it was a new experience for me, and I'm glad that I was able to be a part of SEED III. I was able to grow closer to God through what the SEED kids taught me- letting go of my worries and having fun with everyone.

Dorothy

Dorothy Phan

Dear Cac Anh Chi,

The seed retreat was one of the most refreshing, rewarding, and invaluable opportunities that I was blessed enough to experience. The sense of community was present in the union of the youth, young adults, Seed leaders, and parents. Cac Anh Chi's generous hospitality and the genuine smiles allowed me to see what it is means to be a part of the Dong Hanh family.

The children surprised me with their enthusiastic desire to build their relationship with God. To see a child's innocent yearning to know God being manifested is a beautiful and moving image that reignited a desire in me to grow closer to Him. The children's laughter and energy rekindled the youth within me. I think what made this retreat so fruitful and energetic

was because the children.

The past two Seed retreats that I have lead have taught me to trust and rely on God and others especially during times when things seem unsure. I want to thank all of Cac Anh Chi for giving us this opportunity to spend time with your children and to share our faith with them. This retreat instilled in me an inner peace that I have not felt in a long time.

Peter

Peter Nguyen

Intro

I can get into all of the important points later. The best physical blessing I received on the retreat was the best Vietnamese food I may have ever had. I'm a horrible critic, simply because I love food, but that doesn't change the fact that everything I ate in Arizona was AMAZING. Everything, from the rice (I had many bowls) at Chi Kim Anh and Anh Hung's house, all the way to the sandwiches (I wish there was more) on the way home, I thought the food was simply amazing.

Alright, onto other things. I have no idea what I am supposed to write about so I might have written too much. I have divided it in a way to make it easy to skip the parts that don't actually matter. I laid out this reflection chronologically. It starts as the beginning where we planned and ends with the car ride home. In each section, I tried to say what happened, what I thought we did well and what I thought we could have done better. If I left anything out, please tell me so I can add that in as well.

Planning Stages

This was a very stressful time. I had no idea what the kids were like but I was glad I put a lot of effort in the small task that I had so I wouldn't

regret if my talk didn't go well. Of all the material I had, I ended up using not even 10 percent of it, but my talk, in my opinion, went alright.

If I was to do this again next year or offer advice to those doing it next year, plan thoroughly but loosely. Try to maximize your options but don't be too rigid in your talk because no matter how well you have laid out your talk, you can't predict how the kids will react during the talk or how you will feel an hour before.

Arrival

The ride was long, but I was comfortable and slept for a lot of it. I was glad that Vinh drove and got us everywhere safely. I thought it was a great decision to go early and enjoy the day at the river. I would love to do that again next year and maybe turn that into a tradition. It's really peaceful, calming and relaxing which is good before the retreat. I don't think I would change anything about our pre-retreat time in Arizona.

Retreat

Day one was excellent. Chris brought the energy at the very beginning which I thought was very important. Having Chris motivate the kids made me feel more motivated as well. I think it is very important to have an enthusiastic leader. Our theme song was perfect. Any action song would do, especially one that is challenging that they can get better at towards the end of the weekend. If the actions are too easy, they may get bored. With our song, they always had the jumping to do which always made them rowdy but then took their energy away; perfect for leading into a talk when we need them to be calm. Next year, potentially have a song that speeds up so it's harder and harder to do the actions. Opening skit was very good. It wasn't too difficult which allowed us to concentrate more on our talks but the kids, as brilliant as they all were, got every message we hoped to receive. We ended with a beautiful examen, and went to sleep at a good time. If I changed anything about day one, it would have to be.... Nothing.

Day two was the main day. I, tired, proceeded to wake up the kids at 6:30 but to my surprise, I entered a loud cabin full of kids running around with a lot of energy. I didn't have to wake them up, clearly, so I sat down

with one of the groups and played cards. To my surprise, I lost, to a girl named Phi, and I hope I get a chance to play her again. More importantly, I started stretches and opening prayer at 7. Some of the kids came late, and there wasn't really enough room to stretch out so hopefully the room is bigger next year or the person organizing can do stretches that don't require a lot of space. I did not plan which stretches I would use since I took two semesters of yoga a couple years ago. That didn't help. I made up a lot of stuff, general stretches I use before tennis, a few things from yoga, and just stretches I thought would be difficult. I think I could have done better and planned a set of stretches that would compliment each other. Next year, the person who does stretches should consult someone who does a lot of them and find a set that works well. After that, we did a short opening prayer, tai chi to the song "Song of the Cross" and then closed prayer to start breakfast. That was my favorite part of the morning. I took the Tai Chi movements from Cha Tri, and I would recommend that next year as well, since it also calms down the kids a little bit before breakfast. I feel I can do morning exercises better if I had just planned a bit more.

When the day started to rolling, I didn't have a large role for the rest of the day. I helped Mary with her skit, helped Vinh with the relay race, and helped Kevin with the scavenger hunt. Although it started to rain, the scavenger hunt was a great success from what I saw, since it didn't rain during the actual scavenger hunt. I came up with the skit idea and although it seemed like a great thing in my mind, it didn't turn out as well as I wanted. The saints' lives are pretty difficult to act out. Although I thought it was a disaster on my end, a lot of the kids ealed that they liked that part.

Our strengths of this day were that we were organized. The day went really smoothly and besides for a bit of rain the changed our schedule a bit, we were right on time for everything.

If I would change something, I wish that we, the leaders, either did a skit or split up and participated in the other kids' skits. One of our main weaknesses this year was that we spent too much time planning and not enough time interacting with the kids. It would be better if we were less organized and spent more time with the kids. It would be even better if we were more organized before the retreat so we wouldn't have to sacrifice anything during the retreat. For instance, next year, we should scope out

the scavenger hunt on the first day. Next year, we should set up and organize things only during talks or other activities when we are not needed. I think it would be very beneficial for us to eat and enjoy free time with the kids and teens. So next year, try not to plan or organize during the free times.

The third day was much shorter, just a half day but the mass thing was confusing. The day before, we should agree on which mass we should go to, and if possible, go to mass 15 minutes ahead of time to give the kids a good seat and to give them a chance to sit in front of the Blessed Sacrament. It is one of the easiest graces we could give them; a chance to think about what they had learned thus far on the retreat and tell God about it.

When we came back, it was time for my talk. I ended up exploring a song and creating hand movements to keep their attention. To my surprise, they captured the message of the song, simply by reading it. Although I elaborated a little, the kids knew already what I wanted to say. Thus, my talk was short, the shortest of all the talks. Once again, I wish I was better prepared but a part of me felt that if my talk was any longer, they would have been bored and they would have left with less of the message I wanted to send to them. Next time, I might include a game or an activity specifically catered to my talk. Since I thought Stone Soup activity would do that, I didn't create one but Stone Soup was more so the final activity to summarize the whole weekend, which is more important than just summarizing my talk.

When we said our goodbyes, I was in awe at how much the kids enjoyed themselves. I have never done something like this for kids and after leading a confirmation retreat where all of the kids just wanted to leave, it was shocking to see these kids wanting to stay. I couldn't believe how much of a positive force we were to them until that moment.

Departure

The drive home was great. I was most grateful for the delicious sandwiches that we brought with us so we wouldn't have to buy lunch and God's grace of letting us drive on an empty gas tank for a few miles. When we got back, I was still in awe of how well the retreat went.

After thoughts

Truthfully, the most shocking aspect of the retreat was how much grace I received. I took on this retreat thinking I could do some good and teach these kids a little bit of what Cha Tri and other Dong Hanh members have taught me, but I feel that I left the retreat learning much more than any of the kids could have possibly learned. I am most thankful for all of the trust and love the kids have shown me and all of the support from the parents. Without all of the help, the retreat would not have been what it was. Thank you so much for letting me experience God through you.

After...

The S.E.E.D. Team after...

We would like to give a BIG thanks to all the parents, children, family, and friends that have supported us through this journey. Without you guys this retreat would not have happened!

THANK YOU!

"Do your best and God will do the rest."

SEED Retreat 2008 – July 25-27

M ô C ö a T a m H o n

Chu Nhật II Mùa Vọng (7/12/2008)
Is 40:1-5, 9-11; 2 Pr 3:3-14; Mc 1:1-8

Mô Cỗ Tam Hồn

Ban than men,

Hang năm cứ đến mua báo vào khoảng tháng 9 đến tháng 11 là ngổai dân trại Việt phải hứng chịu một chiếc trần cuong phong tổ Bưởi Nồng thổi vào. Báo hay thì kem với lu lút. Nồng dăng, hoa mau thiết hai nòng xa hồ hồng. Nồng rút, bún lạy ở nòng rác rưởi lan tràn. Sau cơn lu lút mọi ngổai cùng nhau bắt tay vào việc quét dọn nhà cửa, sửa sang nòng xa. Chơi nào rác rưởi ở nòng thì phải khai thông. Chơi nào gì gì vớt thì phải lạp cho bang phang. Việc dọn dẹp này không những quan trọng mà còn phải nhanh chóng thực hiện để van hồi sinh hoạt, ổn định cuộc sống.

Trong hoàng hôn, Gioan Tay Gia cùng nhà
lên tiếng kêu gọi mọi người làm một việc tông đồ
là hãy gập rút mồ ruộng cho Chúa Cầu Thê, mồ
cho Ngài một con ruộng hoang nhường về Ngài
nên với tâm hồn mình: “Hãy dọn sẵn con ruộng
của Nền Chúa, sẵn lòng cho thặng về Người rồi”

(Mc 1:3). Lời kêu gọi của Gioan nhắc lại lời ngon số Isaia sau thế kỷ trước: “Hãy mở mắt con người cho Đức Chúa giữa rừng hoang, hãy vạch một con đường băng cho Thiên Chúa chúng ta. Mọi thung lũng cần được lấp đầy, mọi núi đồi sẽ phải bạt xuống.” (Is 40:3-4).

Sở kiếp của các ngôn số khá hỗn loạn:
 Hay cải thiện nội song! Hay làm cho nó tốt hơn!
 Những làm việc này không phải dễ. Nó đòi
 hỏi nhiều thời gian và nỗ lực. Song trong xã hội
 tiêu thụ ô thanh thò, chúng ta đã quá quen thuộc
 với mìn ăn liên, nien thoải viên liên, rồa hình trong
 một tiếng, gói hàng trong một ngày, và những
 dịch vụ nhanh khác. Cuộc sống hiện đại dễ làm
 cho chúng ta có cảm giác rằng mọi thứ phải nhanh
 chóng và dễ dàng.

Ngay cả trong nỗi song tâm linh cũng vậy. Chúng ta ham chuộng những món an ninh than đơn sơ, những bài giảng hùng hồn, những bản thanh ca thanh thoát. Có ngời nghĩ rằng Mua Vòng chỉ cần nghe giảng, xõng toi theo thói quen là đủ rồi. Làm xong bốn phần rồi quay về lại với những tat bat của việc mua sắm qua cấp, trang hoàng nhà cửa, nấu nướng tiệc tùng. Việc thay đổi cuộc sống nhỏ tin mồng rồi hỏi đồng nhỏ không hiểu mấy ai nữa vào chương trình chuẩn

bò cho Giang Sinh.

Chúng ta muốn có nhiều cảm nghiệm ôn
sung thật nhanh, thật dồi dào, nhờ lại ngại
phải thay đổi cuộc sống, phải lập lại những ho
sau ngàn cách trong tâm hồn, phải san bằng
những thói hư tật xấu.

Những ho sau can lap nầy phai chang la những bon phan toi con thieu xot, những n̄ieu n̄ang le toi phai lam những n̄a khong lam? Neu nh̄o toi ch̄oa danh n̄u thì gīo cho gia n̄inh, toi can lap n̄ay ho sau n̄o. Neu nh̄o toi n̄ang con gian h̄on ganh gh̄et v̄oi ai n̄o, toi can lap n̄ay ho sau n̄o. Neu nh̄o toi con th̄o ô v̄oi những n̄iau kho cua nḡôi chung quanh, n̄ac biet la cua những nḡôi than quen, toi can lap n̄ay ho sau n̄o. Neu nh̄o toi n̄a ch̄en mang trong vīc nguȳen cau, toi cung can lap n̄ay ho sau n̄o.

Con những chon go ghe can phai bat cho phang phiu, phai chang la nhong thoi ho tat xau, nhong nam me toi loi can phai sôa noi? Neu toi hay chë trich noi xau ngoi khac, toi can bat cho phang cai toi to lon cua minh. Neu toi song mot cuoc song gia hinh, noi mot nang lam mot neo, toi can bat cho phang cai toi gia hinh cua minh. Neu toi nang coi nhong ngoi chung quanh, vô chong, con cai, rong nghiep, hay ban be nhô la

cong cu n e t o i s a i k h i e n , n e t h o a m a n y r i e n g c u a t o i , t o i c u n g c a n p h a i b a t c h o p h a n g c a i t o i c a o n g a o c u a c h i n h m i n h .

N i e u l a l u n g l a c h u n g t a s o t h a y n o i n h i e u h o n l a s o n h a u k h o . C a c c h u y e n g i a t a m l y c h o b i e t r a n g l o a i v a t s e t h a y n o i t a p q u a n s o n g h o n l a c h o u n h a u . N h o n g c o n n g o o i t h i n g o o c l a i , h o s a n s a n g c h o u k h o h o n l a p h a i t h a y n o i n h o n g t h o i q u e n t a p q u a n c u a m i n h . N g h e t h i k h o t i n , c h u n g t a n h o n g t h o n h i n c h u n g q u a n h x e m . N h i e u n g o o i t h a c h o u n h a u h o n l a n i k a m b a c s o , v i s o l o i r a b e n h n a y b e n h n o i . N h i e u c a p v o c h o n g t h a s o n g l a n h n h a t k h o n g h a n h p h u c h o n l a n i t r o l i e u t a m l y g i a n h i n h . N h i e u n g o o i s o n i t i n h t a m , s o v a o c a c n h o m h o c h o i l o i C h u a , v i k h o n g m u o n “ b i e t n h i e u ” n e k h o i p h a i “ g i o n h i e u . ”

N e l a p n h a y n h o n g h o s a u , s a n b a n g n h o n g c h o i g o g h e , t h a t k h o n g d e d a n g t i n a o ! N h o n g n e u k h o n g b a t t a y v a o l a m v i e c n o t h i c h u n g t a k h o n g t h e c a m n g h i e m m a u n h i e m G i a n g S i n h m o t c a c h t r o n v e n . C h u a C o u T h e n e n e n i e m b i n h a n v a n i e m v u i c o u n o i . N h o n g n e u c o n n i o n g c u a t a m h o n t o i c o n n h i e u l o i l o m , n h i e u c h o n g n g a i v a t t h i l a m s a o t o i c o t h e n e n e n e g a p g o N g a i .

* * * * *

N e l a m p h a n g p h i u c o n n i o n g c u a t a m h o n m i n h c a n t h o i g i a n v a n o i l o c , n h o n g c u n g c o k h i s o t h a y n o i n e n b a t c h o t v a r a t n o n s o n h o t r o n g t r o n g h o p s a u :

N a m n a o t h i g i a o x o c u a t o i c u n g t a p h o a t c a n h G i a n g S i n h . T h o n g t h o n g c h u n g t o i h a y t a p c h o c a c e m n o n g c a m a y t u a n n e d i e n v a o t o i 24/12, t r o c t h a n h l e G i a n g S i n h . T r o n g h o a t

c a n h t h o n g c o n u c a c v a i , G i u s e , M a r i a , m u c n o n g , t h i e n t h a n , b a V u a , v a d o n h i e n l a c o n g c h u q u a n t r o i . N a m n o i , m o t c a u b e t e n M a n h n i o c c h o n v a o v a i o n g c h u q u a n . M a n h t o c o n , d a n g n i e u b a m t r o n , r a t t h i c h h o p v o i v a i n a y .

N e n b u o i t r i n h d i e n , m o i v i e c x a y r a s u o n g s e c h o n e n k h i G i u s e d i u M a r i a n e n B e l e m t i m q u a n t r o i . O n g c h u q u a n M a n h , m a t l a n h l u n g r a m o c o a , h a t h a m : “ C a c n g o o i m u o n g i ? ”

G i u s e k a n k h o a n : “ C h u n g t o i o x a n e n , v o t o i s a p s a n h , c a n n h a t r o i . ” O n g c h u q u a n l a c n h a u : “ H e t c h o i r o i . . . n i n i . . . ”

M a r i a o m b u n g n h a n n h o , G i u s e c u o n g q u y t : “ T o i x i n o n g g i u p d u m . . . T o i v a n x i n o n g . . . B a y g i o c h u n g t o i k h o n g b i e t n i n h a u . . . ”

O n g c h u q u a n c h o t d o n g l a i , n h i n t o i n h i n l u i , v e m a t r a t n a m c h i e u . T h e o k i c h b a n , M a n h p h a i l a c n h a u x u a t a y , r o i q u a y l o n g l a i n o n g c o a c a i r a m , n h o n g e m c o n o n g t h o r a n o i . M o t p h u t r o i h a i p h u t . C a n h a t h o h o i h o p n i n t h o . T o o n g e m q u e n l o i t h o a i , c o t i e n g n h a c t u a n g . . . “ H e t c h o i r o i . . . n i n i . . . ”

O n g c h u q u a n s o c t a n h h e t h o n : “ H e t c h o i r o i . . . n i m a u n i . . . ” R o i c o a n o n g s a m .

G i u s e t h a t v o n g , d i u M a r i a q u a y l o n g b o c n i . C h o t c a n h c o a l a i m o . C a n h a t h o n g a c n h i e n .

O n g c h u q u a n c h a y r a l a p b a p : “ A n h G i u s e o i , a n h n o n g c o n i . N e m c o M a r i a t r o l a i n a i m a u . ” N g o q u a n h n g o q u a n , o n g k h e n o i : “ H e t c h o i r o i , n h o n g v a n c o n c h o t r o n g p h o n g c u a t o i c h o e m b e . ” R o i o n g l o i M a r i a v a G i u s e s e n h s e c h v a o t r o n g c a n h c o a .

C a n h a t h o t h i n h l a n g v a r o i t i e n g v o i t a y v a n g r e n . T o i c h o t t h a y m a t m i n h h o i o o t . H o a t c a n h k h o n g d i e n r a n h o k i c h b a n , n h o n g n o l a i m o t c a u c h u y e n V o n g G i a n g S i n h t h a t t u y e t v o i .

T a m h o n n o n s o c u a M a n h k h o n g n o x u a n h o i C o n T h i e n C h u a k h i N g a i n e n g o c o a n h a m i n h . V a l u c n o t o i t o i h o i : T o i n h a l a m g i n e n o n N g a i ?

* * * * *

M u a V o n g l a m u a c u a t a n h t h o c , m u a c u a m o n g c h o , m u a c u a h y v o n g . C h u n g t a t r o n g c h o C h u a C o u T h e n e n e n e m b i n h a n , n i e m v u i , v a h y v o n g c h o t h e g i a n . K h i t a m h o n c h u n g t a n i o c l a p n h a y n h o n g h o s a u n g a n c a c h , b a t p h a n g n h o n g n u i n o i i c h k y k i e u n g a o , c h u n g t a s e g a p n i o c l N a n g C o u T h e .

H o m n a y , t h a n h P h e r o m o i g o i c h u n g t a : “ T r o n g k h i m o n g n o i n g a y C h u a n e n , a n h e m p h a i c o g a n g s a o c h o N g a i t h a y a n h e m t i n h t u y e n , k h o n g c h i n a n g t r a c h v a s o n g b i n h a n . ” (P t 3:14) . B a n v a t o i , c h u n g t a s e l a m g i n e n l o i k h u y e n n a y n i o c t h o c h i e n t r o n g n o i s o n g c u a c h i n h m i n h ? C h u n g t a n a n g c h u a n b o n h i e u n i e u c h o n g a y l e i G i a n g S i n h . N h o n g s a u n g a y 25 t h a n g 12, n i e u g i s e c o n n o n g l a i t r o n g l o n g m o i n g o o i c h u n g t a ?

Valleyfield...

Du Ky

Gia đình Bắc Tam của tôi có ba người con: Bắc Tam trai, Bắc Tam gái và một Bắc Tam con. Chuyện xảy ra khi tôi đang chiến một con cá chiên chiên, khoảng mười-bon phút-hai-mười-hai giây sau thì tôi nhận được thông báo từ Hội đồng Quản trị năm 2008 từ Nông Hân gọi tôi. Lúc đó tôi rất bối rối nhưng nói thì nói với tôi con cá chiên qua có phần... quan trọng hơn, bạn có thắc mắc thì tôi xin giải thích một cách rất logic sau đây:

Thứ nhất là tôi sẽ rút cho hai Bắc Tam con lại đang cháu chắt kế bên, mặt may xanh lên vì... thôi. Thứ hai là tôi vốn dĩ ông sáu nang với nông tổ... họp. Nhỏ ngay xóa lúc con nhỏ tôi đã nghe ba con rủ nhau rủ họp to dân phố, coi bỏ vào cùng miền công. Lớn hơn chút thì mọi lần thay có họp hội nông là có chuyện, không ít thì nhiều năm học trở lại công lĩnh giành thêm một chỗ ngồi quy mô. Khi rồi que hồng qua xã ngũ, ra trường rồi làm, Tam tôi lại không tranh đoạt... họp, họp team nhỏ, họp team lớn, họp triển mien khai lửa, nên mớ trở những buổi họp phải làm chair, bắt bắt đó lên tiếng, thì trong các buổi con lại tôi chỉ có một nhiệm vụ là... ngủ (chỗ con biết làm gì nữa đây thôi!).

Bởi thế cho nên thông báo của Nông Hân chẳng mấy chốc bị chìm trong sông khơi giữa những lo toan ban bêu của tôi. Nhưng mà Chua không tha (về sau nghĩ lại thì đúng là nên dùng chỗ... thông báo). Vài ngày sau đó, phone reo, một cô trong Nông Hân gọi nên... ru re, giọng hết sức nhỏ nhẹ và dễ thông, bỗng

ckdA

dòng Tam tui to mọ, cảm thấy tò “họp” hình nhỏ cùng không nên nói nang ne gì may. Thôi thì trong ba ngày phụ du, ta thử đi một ngày coi sao, suy qua tính lại, cũng liệu nham mắt nữa chán, thử xem con tao xoay van nên nữa, ai nên nữa thì mình cùng nên... ừ!!

Vay là hạnh trang lên nữa, Bác Tam trai, Bác Tam gái và bác Tam con cùng nhau ... ra tran. Ban nữa nếu muốn biết chuyện gì nữa xảy ra cho tui tui thì xin nữa vai trang ... Du kỳ sau nữa:

Thở Sau 12 tháng chín nam 2008

Nam giờ chiều: Trời kéo mây nên, mùa rồi lam ram...

Nam giờ ba môi: Mùa bắt nữa nang hat

Sau giờ: Mùa trang xoa nữa nên...

Không khí nang ne và am ướt không khác gì tam trang của tui tui, cái y muốn ngồi nhà am áp ương một tách trà nóng trước màn ảnh Sony là một cảm do me hơn.

Nếu nhớ bay giờ, trên nữa tui tui lại nên Valleyfield, bốn be chìm trong... sông mu, trước mặt là ... traffic và sau lưng con lại một màn đêm... nên thôi.

Tam giờ tối, khi tui tui vừa nên Centre Dom Bosco thì trời nữa ngọt hat những van con hồ sông lạnh lạnh. Lạc nữa có vai gia đình cùng với tôi, tớ khắp nơi, Toronto, Ottawa, Sherbrooke, nữa nhìn nhau cười... nữa miêng. Mọi ngôi ghi danh và nhan phong xong, chống trình cùng chờ bắt nữa, có lẽ thôi tiết lam anh hồng cuộc hành trình khá nhiều. Lay Chua, nghe nữa là cuối tuần này... lút lui luôn, phen này không biết

ban to chốc sẽ... tôi ta nhớ thế nào nữa nữa.

Ben ngoài không khí nữa nan vay, những trong hơi trởong và nhà an thì có vẻ khác hơn. Tam tui bỏ cơn buồn ngủ hạnh hạ chiều giờ, mọ vào nhà bếp kiểm chút cafe nóng. nữa tiên, Tam tui nhan ra trước mặt mình là những... nu cười, rang rõ nữa hoang, lam nhớ không bỏ chuyện mùa gió lam rau rõ heo ua teo teo nào. Những khuôn mặt trẻ trung, tóc tai ướt nữa nước mùa, rú rít nhỏ... chim “Chào anh, chào chò, anh chò môi nữa a, nữa nữa có... bình an không?”. Những khuôn mặt... gia hôn thì cười xue xoa “Rang tí nghe, rang tí nghe, sắp bắt nữa rồi, có ai bỏ kết xe không vay, có ha,... tôi nghiệp chửa?” Nghe ma... am ca bung!!

Chín giờ ba môi, tất cả mọi ngôi nữa môi vào hơi trởong, chống trình thất số bắt nữa cùng với những cái gat gu, lạc lõ, sát số vì ... buồn ngủ. Những Tam tui thì tin cơ Chua hiện diện nữa nữa giữa các anh chò em. Ban không tin a? Khoan nữa, tớ tớ rồi tui kết tiếp cho mà nghe. Ngoài bên cạnh những ngôi có thể là chửa gặp mặt bao giờ, tui không có chút an tông nào hết, trở nên... lo lang, không biết là có cơ de thông nữa... mình hay không, trời ôi, ba ngày trời chia sẻ nữa với họ, cùng nữa quyền có chút ... cạnh gác ban nữa chò ha?

Sau khi giới thiệu tên họ, nơi chốn, Tam tui bắt nữa... met, ban biết ma, khi nữa thì mọ y nghĩ nên tôi ao ao kéo tôi. Những Chua tình mặt lam, Chua nam cơ Tam tui, dòng dầy khoi ghé và quang vào một chống trình hoạt nào khoảng môi lam phút sau.

Tam tui bỏ lời kéo vào một tro chòi than ai, một vòng tròn rồng tớ tớ hình thành, những ban tay nam chat lay nhau, hồi am lay lan nhanh

chong, cơn lạnh lui dần, lui dần. Mọi ngôi dòng nhớ bắt nữa thanh hơn trở lại (sau một cuộc hành trình nữa mùa gió). Tam tui nữa vay vì chính ban than tui, khi tham gia tro chòi chuyện tay nhau một ngon nên, nữa có cảm giác than thiết là lung với những ngôi bên cạnh. Sau này một ban nữa chụp nữa tam hình khá tiếp với những ban tay mờ mờ, cùng nhau nang niu một vầng sáng kem theo lời minh họa de thông: “Ngon lửa tình yêu trong lòng tay chúng ta”.

Hội nóng của lửa tớ những cây nước trên tay các ban trẻ nữa mang lại số nóng am cho tất cả mọi ngôi, trong phản Phụng vụ kết tiếp do soeur Trinh và Nam hồng dân, có cạnh ông Moise dân dân Do Thái vượt qua sa mạc về miền đất hứa. Tam tui cùng mọi ngôi chăm chăm bóc theo “ông Moise” bang qua một khoảng san toi và lạnh với những ngọn lửa lung linh trong tay. Không khí thỉnh thoảng, những Tam tui bắt nữa có cảm giác de chịu, nhìn xung quanh thấy những nu cười nở rộ cho dù những nữa mặt nữa tớ tớ mờ huyên... mờ.

Chống trình tuy không nữa nếu nhớ nữa nên, những trời nữa rất khuya, Ban To Chốc nữa phải kết thúc tôi thử sau nữa tra mọi ngôi về phòng, chuẩn bị đồng sức cho những buổi kết tiếp. Tam tui rất mệt những nhìn các cơ chủ anh chò trong ban to chốc là ngôi vì căng thẳng tui thay... tôi tôi, thông thông. Những là lung thay, tui lại thấy mình bình an môi kỳ, nữa vay hình nhớ con cơ phản thô thôi vui vẻ nữa. Nhất là khi lên phòng, trong thấy những “ngôi la” ban chiều bóng trở nên quen thuộc hơi nào không hay, chẻ trong vòng một thôi gian ngắn ngủi. Sau này khi ngồi với nhau nhìn lại những gì nữa qua trong khoa họp mặt vùng kỳ này, tui tui môi tham thía

lời của các cô chú trong BTC, “Sau khi cầu nguyện mỗi tháng chung ta dâng ra chầu la những ngỗng công tác ma thôi”. Có lẽ chính những suy nghĩ khiếm nhã như thế mà mọi sở trò nên nhẹ nhàng hơn trong những ngày kế tiếp.

Thờ bầy 13 tháng Chín 2008

Sáng sớm, nhớ một phép lạ, bầu trời quang đãng và sáng sủa trở lại (chắc là Chúa chầu... hu chôi thôi). Cán bếp ấm sục, thơm lừng mùi bánh mì, bánh bao, xoi và... mì gói, coi bộ tui tui nể... nuôi nấng khá đầy đủ. Mọi ngỗng nhìn nhau bằng những nụ cười tươi rói mặc dù chầu có vai tiếng rống ho ngu nghe.

Chỗ thờ bầy thờ bầy bắt đầu bằng lễ tại “Nể Chon”:

Nếu anh chầu dám tin rằng anh chầu nể yêu thông ngay từ trước khi anh chầu sinh ra đời, anh chầu có thể sẽ bắt chước nhận ra rằng cuộc đời của mình rất rất là khác biệt.

Nghe câu đàn này, tui chầu thán thốt, te ra la bầy lâu nay mình có ve... coi thông cuộc sống mà Chúa nể tang cho qua chóng! Có tổng chầu có những vò tu hành mới thật sự là những ngỗng... nể chon bầy Chúa, con chính mình, những Nguyễn Thờ Bình Thông, hay những Nguyễn Văn Bình Thông, nể sinh ra trong đời một cách ... bình thông nhờ thế này thì không la... gì hết. Tui nể mô mạt ra nể thay chính ban thân mình bong bóng trở thành... quý gia. Thiết tình là không biết tại sao hồi nể (chầu khoảng môi may tiếng rống ho trở về thôi chầu có xa xoi gì) tui cho rằng cuộc sống có lúc nấng nể qua, và không

hiếu sao tui lại coi những lo toan tất bật hàng ngày của mình to tát nhờ la ca... thế giới vay ta!

Nể tại thờ hai “Nể Chúc Lành”:

Đôi mắt Thiên Chúa, chúng ta luôn luôn là những tạo vật tốt lành...

Tui càng nhận ra mình ... quan trọng hơn ra, nể nể hơn ra, và bạn biết sao không, nghiêm ra nể vay, tui vui nhờ Tết, ngỗng nhẹ nhàng, cảm thấy sao mình có nhiều niềm phúc mà trước đây mình không hề nhận ra. Vò tay vào trán, tôi mang mình... ngu ôi la ... ngu, suy nghĩ lại, coi những lúc tôi chầu chầu nhờ... xui xẻo lại chính là những lúc Chúa nể đàn mình nể qua một lời thoát khác. Nghe xong lễ tại này, làm nhớ tui nể thay một cặp kính mới, không những long tui nhẹ nhàng mà tui còn thấy những ngỗng bên cạnh đồng nhờ... nể hơn và nể yêu hơn nhiều lắm. Nể la do anh thông của không khí ... lang rống xung quanh hay là Tam tui nể nể chúc lành bầy Chúa?

Cung nhau chia sẻ...

Cung nhau cầu nguyện...

Cung nhau lang rống...

Cung nhau hồi tam...

Cảm giác thân yêu nhờ nể ô trong một nể gia đình...

Tui ngạc nhiên với sự thay đổi của mọi ngỗng, coi những ngỗng trước đây áp tam trang, coi những coi long khép kín, coi những nụ cười chầu ô khoe mồi. Thì nay họ nói nhiều hơn, mô rống long một cách dễ dàng hơn... Chầu một nể ngay thôi tui nể cảm nhận rõ ràng sự có mặt của Chúa ngay bên cạnh, giữa những anh chầu em.

Nể tại thờ ba “Nể Be Ra”, tiếc qua tui không có mặt nể chia sẻ về lễ tại này, tui phải làm một việc không kém quan trọng là...

chăn con nể.

Khi tui và Long tôi nhận ... gia tại thờ Vi thì nể thay mình bỏ vay quanh bầy những cặp mạt tròn xoe và những cái miếng mô rống hết cô vôi tang so cao nhất có thể có. Tui và Long cùng ngoác miếng gạo thét hu hết nể... mạt giống thì trật từ môi từ từ nể vôi.

- Bầy giờ mình tập nể kịch cho vôi nghe tôi nay nể!

- Hooray!!!

- Hihi

- Mình rống gì vay anh?

- Mình rống gì vay chầu?

- Mình diễn lại cuộc đời Chúa Cứu Thế nể không!

- Hồng chầu...

- Ổ ồ...

- Nể Batman nể...

- Pokemon?

Nể nể, “mạc cả” một hồi, tui nhớ gât nể, chầu rống cuộc đời Chúa Cứu Thế những mà phải là Chúa Cứu Thế... “mô-nể” của năm... 2000 mới bằng long. Những nể khi phân vai thì lại ... có chuyện:

- Tram làm Nể Mẹ, David làm Thanh Giuse

- Ổ ồ, em phải ... nam tay nể hạ, hồng chầu nể...

- Thôi mà, ... chầu kho chut nể...

- Có ôi, con rống... con bỏ nể hồng?

- Chúa ôi!

- Cho con làm ngỗng gác... hotel nể hồng?

- Con hồng làm thiên thần tên Gabriel, cho con làm thiên thần tên Vanessa nể hồng?

- Huhuhu... (Tiếng này là tiếng khóc trong... bụng của Tam tui và Long)

Cuoi cung, ño mo hoi soi ñooc mat moi lap ñooc mot ñoi ngu gom: mot Ñooc Me, mot Thanh Giuse, mot Bill Gate, ba ong thu tóo, hai thien than, mot ngoi sao, mot ngóo gió hotel, hai... con cõu, hai muc ñong va hai “ñao dien” ñang... ngac ngó gan... x.u.

Bay gió moi thay that la bai phuc Vi, mot mình ta hõu xung ñot gan ca ngay trõi vói ñam... tí nhau ma khong he than thô chut xiu nao.

Buoi toi, tat ca moi ngóo ho hõi ñi dõ mot chõo ñhng hãp ñan goi la “ValleyField By Night”, ñe hõo ñhõng phut giay vui tõi sau mot ngay tham met. Khong khõ nhon nhõp tóo bõng ma cac ban tre tao nen lam Tam tui hao hõng ñe sõ. Công viec của Tam tui toi nay chõ la... lon ton, theo phu bac Tam trai banh ton ñõng vai MC tren san khau ña chien. Thiet ra tui tui chõ lam nen cho mot chõo ñhng kha ñac sac do nhom tre va ca nhom... gia thõc hien, khong chõ co kich noi, nhac kich, hai kich ma con co ca giõng hat tõi nguyên của mot co khan gia ñõa.

Moi ngóo vui chõ ñen khuya, van tuong roi con co mĩ goi va che chõ san trong bep. Nhom tre ñot lõa lach tach ngoai san, cung vói Cha Quoc Anh tam tinh to nho. Nhom son son cung nhau chui vo bep, an uõng vui ve. Mot ngay ñõa ña qua trong tinh than ai cang ngay cang that chat.

Chua Nhat, 14 thang chín 2008

Sang nay trõi cang ñep róc rõi hõn, hình nhõ Chua ñang mãm cõi vói tat ca moi ngóo. Cho nen ai nay cung ñe co ve bình an thô thõi.

Sau gió kinh sang, Tam tui va Long ñooc co Trang va co Phõo ñg ... thõo tinh chan phu bay con nít ñe tui tui co the tiep tục tham dõ cuoc chia se ve ñe tai con lai “Ñooc Cho Ñi”:

Ñieu huyen nhiem la chõ ñen khi nao chung ta biet cho ñi cuoc song của mình, thì luc ño ñõi song chung ta moi bat ñau sinh hoa trai.

Kinh nghiẽm song do mot co trong nhom Ñong Hanh chia se lam ca hoi trõo ñhng chìm trong tinh lang. Khi ngoi thanh tóo nhom nho ñe cung chia se vói nhau, Tam tui ña nghe ñooc mot tam tinh rat la tham thĩa... “Toi nhan thay rang toi ña hieu sai tõi CHO ÑI, bõi vì toi thõo CHO theo y của chính mình, sõ CHO ÑI của toi vì the ma mat ñi y nghiã, trõ nen mot sõ ñoc tai va tõi man, bõi the cho nen, moi mot ngay toi thiet tha cau nguyên, lam sao toi co the CHO, ñhõng hoan toan theo y Chua...” Tam tui cung muõn bat chõo cau nguyên nhõ vay, tui cung nhan ra rang tõi bay lau nay co luc mình khong biet “cho ñi” that sõ la nhõ the nao.

Gió phut chia tay bat ñau, tui thay rõi rang la moi ngóo ñang quyên luyen nhau, la lung thay ñhõng con ngóo xa la chõ trong vong may ngay song trong mot khõng khõ ñay tinh ngóo va mot khõng gian ngap tran yeu thõo ña trõ nen gan bo gan giõng nhõ anh chõ em trong gia ñhng, mac du biet rang chõ khoãng vai phut sau la ña quay ve vói cuoc song thõo ñhng nhat ñay lo toan va tran trõ... Nhõ mot ban tre ña tam sõ chan tinh rang “Em biet la xong mot cuoi tuan nay, tat ca ñe trõ lai bình thõo ñhõng ñhõng hõo ñhõng tron ven ba ngay vui nhõ vay, ñoi vói em cung ña ngot ngao lam.”

Con Tam tui thì sao, ñhõng ngay sau ño, tui cam thay nhõ co ôn bình an của Chua. Cai

project “nang nõ” trong office trõo ñay ña tóo lam tui kho sõ nhõ the nao thì bay gió tui coi no khong bang ñõa ... hot cat. Ky la thay, tui thay long qua sõc la nhe nhang, va Tam tui bat ñau tap cau nguyên...

Cau xin Chua cho con biet cam nhan la con ÑOOC CHON sinh ra trong cuoc ñõi nay vói tat ca tinh yeu thõo của Chua, cho con thay rang mình ñang ñooc CHUC LANH ô tat ca moi tinh huõng xau tot, co can ñam chõu ñõng sõ BE RA va cuoi cung la ñe ñooc CHO ÑI mot cach ñhng nghiã của noi...

Bac Tam

Vượt khoảng 600 km thì chúng tôi đến nơi. Khi xe chạy vào exit hơi nhỏ hẹp của trại Dom Bosco với hai bên cây cối mọc um tùm thì tôi nhìn thấy trung tâm Mountain Verno nơi tôi đã ở tính từ 3 ngày lan đầu tiên trong năm. Tiến thêm vào trong tôi thấy một building nhỏ với tấm biển gỗ lớn “Welcome Home” treo cao ở mặt tiền. Đây là khu nghỉ ngơi, có hai tầng, khoảng 25 phòng. Chỉ Bao Niên hướng dẫn chúng tôi vào nhận chìa khóa phòng và băng ten. Phòng tôi số 10, gồm Tô Văn, Hạnh, Tuyết và tôi. Rồi building, đi qua bãi đậu xe, chúng tôi tiến đến dãy nhà bên cạnh, bao gồm phòng sinh hoạt, phòng ăn và nhà bếp. Nhà nguyện ở riêng biệt trong khu đất phía trước phòng ăn,

những bạn tôi chốc chốc dùng thập chương để bao hiệu giờ bat đầu, con thì moi thanh lệ để nấu cỗ hành trong phòng sinh hoạt. Căn phòng này rất lớn, trang hoàng nổi sô, những tôi cảm thấy ấm cúng và rất rộn ràng. Tại đây tôi gặp lại anh Hao của nhóm Montreal, chú Thanh, anh Tuan, chú Ha của Mississauga, cùng nhớ chú Lai Loan và Hạnh của nhóm Toronto cùng tôi, và rất nhiều bạn mới. Nồng ngôi lam: ngôi lớn, thanh và thiếu nhi, em bé nữa, không thiếu tuổi nào. Cha linh hướng là cha Quốc Anh, một vị linh mục dòng Tên, trẻ, cởi mở và bình dân.

Sau thanh lệ sang thờ bầy, bài chia sẻ đầu tiên là của chú Trang với đề tài “Nước Chôn”. Ngay từ lúc trẻ chú đã biết cảm nhận sự lệ la vì yêu mến Chúa. Kế đến là đề tài “Nước Chúc Lành” của chú Mai,..... Rồi đến Nam và đề tài “Nước Be Ra”. Nghe xong tâm sự của ngôi bạn tôi ở đồng của Nam tôi rất vui lòng. Cùng trong đề tài này David thuộc nhóm trẻ Chien Con của Toronto nói bằng tiếng Anh về những bài học quý giá của em trong cuộc sống và sự khám phá ra tình yêu sau năm của cha mẹ. Tôi tham xin Chúa phù hộ cho những ngôi bạn mới này thật nhiều đức nguyên mong muôn trong tổng lại. Sau mỗi đề tài chúng tôi quay quan tổng nhóm từ 5 đến 7 ngôi để chia sẻ cùng nhau về kinh nghiệm đức tin.

Tôi giờ cơm trưa, mỗi ngôi kéo sang phòng ăn. Thờ ăn rất ngon nhờ những bạn tay khéo léo của các anh chị thiện nguyện.

Trong giờ thông dòng tiếp theo, tôi được gặp gỡ vai bạn mới, chia sẻ về cuộc sống, niềm ước muốn của mình và học hỏi thêm nơi chú về Thiên Chúa. Một tiếng trống ho qua, tất cả mọi ngôi đều ra playground sinh hoạt. Rất nhiều trò chơi thật thú vị do anh Trinh và Ha nhiều khi. Tôi cảm thấy rất khỏe khoắn vì ở Canada ít khi được dịp như thế này. Sau khi mọi ngôi nghỉ ngơi, tôi lại gặp các em thiếu nhi chuyên trò. Tôi hỏi các em: “Các bé vui với ai? Ba mẹ các bé đầu? Có anh, chị, em nữa cùng không?” thì chợt một trong các em nói với tôi: “Con không có em, nhà con có nuôi một ông nai”. Tôi mỉm cười và nói với em: “Con phải nói là ông nai con ở nhà và rất thông con”.

Sáng ngày Chúa Nhật có phần chia sẻ rất đặc biệt về đề tài thờ từ “Nước Sai Núi”, đầu tiên của em Christina và kế đến là của chú Thông. Ôi! Một cảm nhận sâu sắc mà chú ấy nhận từ Thiên Chúa. Với những bất hạnh, những biến cố bất thành linh xây nên cho chú, chú nghĩ rằng Chúa đã bỏ rơi mình. Những không, hình ảnh một ngôi mu rừng lom khom bất chợt chú gặp trên đồng rừng lại bỏ về nhà sáng lúc trời rét mưa rừng. Theo tôi, Chúa gọi nên

chờ hình ảnh rồi. Chưa cho chú nhìn thấy ngôi bạn ba mẹ để an ủi, để xoa dịu nỗi đau khổ của chú, cho chú thấy số đầu khổ này chứa nên nói bằng sự bất hạnh của ngôi bạn ba mẹ. Từ rồi, chú lại nghĩ tình thân và sốc sốc để tiếp tục dần dần phục vụ. Cùng nhớ chú Mai, Nam, ...tôi thấy tất cả đều kiên cố và vững chắc.

Nhìn lại mình, tôi cảm thấy rất buồn. Tôi học hỏi được rất nhiều điều hay từ tất cả các bạn. Tôi nói tôi yêu Chúa những nơi lúc tôi làm trại tìm Chúa rồi mau rồi tôi phân bối Ngai. Chỉ mong Ngai tha thứ và nâng đỡ tôi. “Lạy Chúa, xin chữa lành những vết thương tâm hồn của các bạn mà con đã gây nên, cùng xin Chúa chữa lành vết thương tâm hồn của chính con. Lạy Thiên Chúa hàng hữu, cho con được yêu Chúa từng giây từng phút suốt cả đời con. Tạ ơn Chúa”.

Phần cuối cùng của HMY là thanh lệ bế mạc. Trong phần thanh lệ này các em thanh niên hướng dẫn công đôn hát những bài ca cảm tạ Chúa với những nhịp điệu rất dễ nhớ. Cha Quốc Anh chúc lành đặc biệt cho tất cả mọi ngôi. Tôi cảm thấy lười lười. Một cảm giác lâng lâng với tôi. Đồng nhớ Chúa sáng hơn trên đầu mọi ngôi chúng tôi.

Hop Mat Vùng Canada 2008. Sở gặp gỡ các bạn rất ý nghĩa. Tôi tìm thấy bình an và vui vẻ nhờ ngôi ta thông gọi là nghỉ Vacation in God, để lại trong tôi một kỷ niệm khó quên.

Tuyệt cho xe lăn bánh. Au revoir. Xin tạm biệt các bạn.

Le Nhỏ Lien

Hạt Giống Chua Gieo

Tôi vừa trở về sau một chuyến đi ngắn đến Ottawa. Nơi đó, tôi đã có dịp gặp gỡ những người bạn mới, những người đang tìm Chua qua chương trình Thao Luyen Nhe Nhang.

Chuyến đi này từ một hạt giống Chua gieo vào tháng 7 năm 2008. Khi ấy, sau kỳ đồ khoa Canh Tân Nổi Song Hồn Nhân 5 ở Montreal trở về, anh chàng Thọ-Huyền cảm nhận được nỗi buồn của bạn xương cho gia đình, và trong lòng anh chàng day lên niềm khao khát được tiến xa hơn trong nỗi tin. Thế nên anh chàng đã trở lại Montreal vào tháng 9 năm 2008 để tham dự Hội Mát Vung Canada. Sau khi nghe trình bày về phong trào Nông Hạnh và các khoa huấn luyện, anh chàng lại được Chua Thanh Thanh hỏi: khao khát khoa Thao Luyen Nhe Nhang được thực hiện ở Ottawa.

Song song vào đó, có một niềm khao khát khác, được áp dụng vào. Ngồi giống thời gian, cách đây khoảng 20 năm, công nhân Công giáo Ottawa có sở hữu diễn của nhóm Tin Yêu. Thành thạo thành viên của nhóm đã tham gia vào các sinh hoạt do Nông Hạnh tổ chức nhờ tính tâm, Hội Mát Vung,.... Sau nhiều biến chuyển, nhóm Tin Yêu đã ngừng hoạt động. Các nhóm kế tiếp được thành lập để tiếp nối nhu cầu song công nhân, sau một thời gian, cũng ngừng hiện hữu. Tuy nhiên, một số anh chàng em Ottawa vẫn kiên trì và trung tín, vượt nỗi buồn trở về Montreal tìm kiếm Chua qua các sinh hoạt của Nông Hạnh, và lòng mong mỏi một ngày lửa bùng lại ở Ottawa.

Hai niềm ao ước ấy quyện vào nhau. Kết quả là đầu tháng 11 năm 2008, khoảng 15 anh chàng em đã tụ họp lại, để tìm hiểu về khoa Thao Luyen Nhe Nhang.

Vai thành viên của nhóm T.I.M. Montreal đã làm cuộc du hành ngắn để tiếp nối nguyện vọng tìm hiểu ấy. Vào tối thứ bảy, tại tổ gia của anh chàng Thọ-Huyền, anh Hào hướng dẫn các bạn nhận hình như

câu để giúp các bạn biết rõ ngay từ đầu là khoa TLNN có cho những món ăn tâm linh mà mình đang tìm kiếm hay không. Qua câu hỏi: "Tôi muốn gì?", mọi người đã có dịp nhìn lại và hiểu sâu tâm tư của mình. Những lý do để tìm Chua thì rất đa dạng: vì quá cô đơn, vì quá buồn rầu với miếng cơm manh áo, số thao luyen tâm linh là như câu tát nước, hay muốn sống trong trạng thái an lạc, hoặc chỉ đơn giản là để tiếp nhận lời mời gọi của thần.

Ngày ngày Chua Nhật sau đó là slide show về Thao Luyen Nhe Nhang: nguồn gốc, cấu trúc, phương pháp thực hiện, những nơi hội họp tham dự và cuộc thực tập cầu nguyện ngắn gọn tại chỗ. Là những người có con cái còn rất nhỏ, rồi lại ở cách xa nhau, nên mọi cam kết trong 14 tuần của khoa TLNN là một thử thách lớn cho hầu hết mọi người. Ngày đó có những vẻ suy tư và những ý tưởng rất can đảm. Tuy thế, niềm ao ước được cùng đi với Đức Kitô và được biết Chua nhiều hơn vẫn mạnh mẽ và nắm giữ hôn ca. Nhóm Montreal chúng tôi thì tại Chua đã cho cô hỏi được hiện diện và lắng nghe những tâm tình quý giá này.

Nơi ngày sau, các bạn báo tin quyết định cùng nhau bắt đầu khoa vào 2 tuần sau đó. Như câu giới thiệu được giải quyết bằng cách bỏ me hộp trên lầu, các con chồi dổi lâu với sự chăm sóc của ba. Mọi cam kết 14 tuần được thực hiện trong thời gian 4 tuần đầu tiên rồi sẽ cùng nhau nhận hình.

Tôi nhận tin với tâm tình tạ ơn. Một lần nữa xin tạ ơn Chua. Hạt giống Chua gieo đã nảy mầm trong đất tốt. Xin chúng ta cùng hướng lòng cầu nguyện cho khoa TLNN ở Ottawa, để với an sung của Chua, các bạn sẽ nở tròn khoa và sẽ gặt hái được nhiều hoa trái trong đời sống tâm linh của mình.

Le Nhỏ Lien

Danh Sach Quy Cha, Thay Giup Linh Thao

Cha Tran Quoc Anh, SJ
atransj@hotmail.com

Cha Nguyen Van Binh, CMC
252 S. F Street
Oxnard, CA 93030
805 240 1012 / binh25@aol.com

Cha Nguyen Van Cao, SJ
Jesuit Refugee Service
P/O Box 522
King Cross, NSW 1340
Australia
caosj@uniyajrs.apana.org.au

Cha Paul Huynh Chanh
Chanhlonon@tiscali.co.uk

Cha Nguyen Trung Christopher, SJ
Ignatius House (Jesuit Novitiate)
P.O. Box 5166
Culver City, CA 90231
310-815-0166 / Ctnsj@aol.com

Thay Joseph Vu Dao, SJ
Loyola University Chicago
6525 N Sheridan Road
Chicago, IL 60626
(773) 508 2039

Cha Nguyen Phong Doanh, SJ
Jesuit High School Sacramento
(www.jhssac.org)
916 482 6060 Ext # 270
phonggiosj@aol.com

Cha Hoang Tien Nhoan, SJ
Director of the Apostleship of Prayer
10775 Deshore Place
Culver City, CA 90230-5017
310 815 0166 (o) / 310 237 2759 (c)
dhoang@calpro.org / doanhoang@hotmail.com

Cha Vui Minh Nho, SJ
dmvscreen@aol.com

Cha Felipe Gomez, SJ (Ngo Minh)
Than Hoc Giao Dan
LL: anh Dinh Vu / 408-259-4909 (h)
dinh-vu@linhthao.com

Cha Julian Elizalde, SJ
(Pham Cong Thanh)
Collegio S.R. Bellamino
Via del Seminario, 120
00186 Roma, Italy
Tel: 3906 69527 6559 / elizalde@unigre.it
LL: Chò Tran Bach Tuyet /
bachtuyet@usfamily.net

Cha Nguyen Hung, SJ
St Leo church
710 S. 13th street
Tacoma, WA 98405
chungha@aol.com

Cha Louis Roberts, SJ
7735 Outremont
Montreal, PQ H3N 2M1
Canada
514 271 5661 / pachucosj@securenet.net

Cha Michael Nguyen The Minh, SJ
42 rue De Grenelle
4375343 Paris Cedex 07
France
44 39 4601 (tel)
44 39 4630 (fax) / mimisj4@aol.com

Cha Tran Ninh Nhi
Virginia

Cha Takayama Shin, SJ
(Cao Son Than)
6-5 Kojimachi, Chiyoda-ku
Tokyo 102-0083
Japan
(81.3) 3263-4670 / sintaka_98@yahoo.com

Cha Nguyen Ngoc The, SJ
Turmstrasse 6
37073 Goettingen - Germany
Tel: 0551 / 54 795 22 / ngocthe@web.de

Cha Vu The Toan, SJ
Trung Tam Cong Giao Orange County, CA
714-554-4211

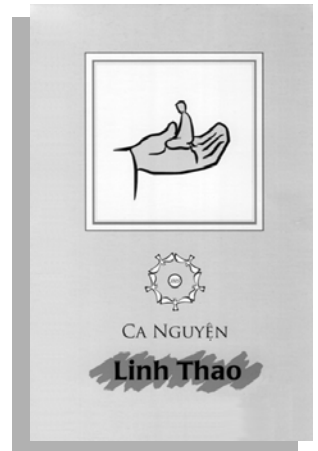
Cha Ninh Minh Trí, SJ
Loyola Marymount University
Campus Ministry – CLC
7900 Loyola Blvd
Los Angeles, CA 90045 – 8445
tdinh@lmu.edu

Cha Nguyen Trong Tòc, SJ
St Ignatius Loyola Church
2309 Gaylord Street
Denver, CO 80205 – 8042
720-377-9429 / tuoc2@juno.com

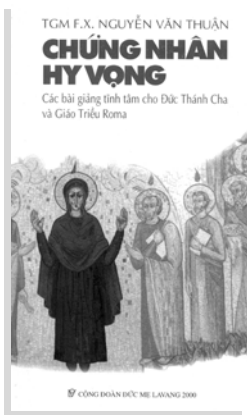
Anh Chò Vu Hồng & Kim Anh
Ban Gia Ninh
john.vu@honeywell.com /
kimanhv@juno.com

Tu Sách Nông Hạnh

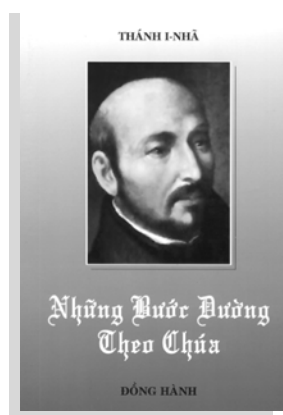
Gia bao gom cõc phí. Thõ ñat mua bao va sach huan ñõc xin gõi ve
Ñoàg Hæh-CLC
PO Box 1816
Centreville, VA 20122
 hoac e-mail: tinavu22@yahoo.com

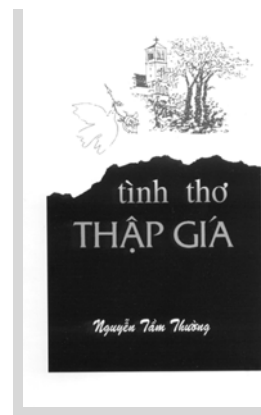
Ca Nguyen Linh Thao
 332 trang
 US \$15.00

Chõng Nhan Hy Vong
 TGM FX Nguyen V. Thuan
 335 trang
 US \$12.00

Nhõng Bõõc Ñõõg Theo Chua
 Hoang Soc Sơn
 171 trang
 US \$7.00

Tình Thơ Thap Gia
 Nguyen Tam Thõõg
 110 trang
 US \$9.00

Linh Ñao I-Nha
 121 trang
 US \$7.00

Mua Chay va Con Sau Bõõm
 Nguyen Tam Thõõg
 202 trang
 US \$12.00

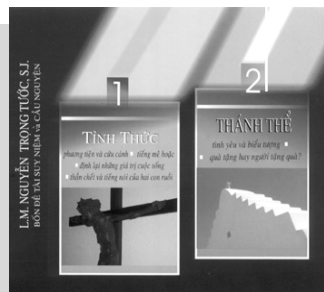
Cõ Ñõn va Sõ Tõ Do
 Nguyen Tam Thõõg
 175 trang
 US \$12.00

Tam Banh Cuõc Ñõi
 Ñõ Ba Long
 145 trang
 US \$12.00

Viet Trong Tam Hon
 Nguyen Tam Thõõg
 190 trang
 US \$12.00

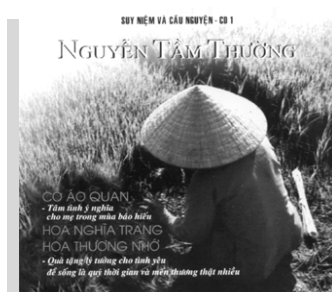

CD Suy Niệm và Cầu Nguyện 1

Nguyễn Tâm Thông

Bộ 1 gồm 4 CD - US \$22.00

1. Tình Thực
2. Thanh Thể
3. Bí Tích Hoa Gai
4. Tôi Là Ai

CD Suy Niệm và Cầu Nguyện 2

Nguyễn Tâm Thông

Bộ 2 gồm 5 CD - US \$42.00

1. Cỏ Áo Quan
2. Dang Dô
3. Yêu Núi
4. Đau Chấn Xổa
5. Lỗi Trên San Ga

CD Suy Niệm và Cầu Nguyện 3

Nguyễn Tâm Thông

Bộ 3 gồm 5 CD - US \$42.00

1. Tiếng Chuông Nặng
2. Con Muối
3. Nhân Quả
4. Cái Chết Của Ông Cha
5. Sau Riêng

Những Nỗi Một Mình

Nguyễn Tâm Thông

184 trang

US \$12.00

Con Biết Con Cạn Chua

Nguyễn Tâm Thông

184 trang

US \$12.00

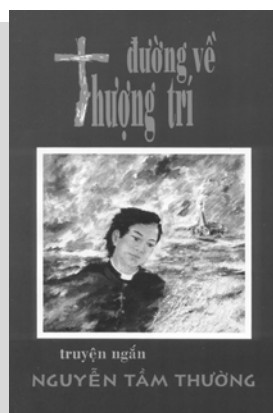

Hãy Nền Ma Xem

Văn Ba Long

148 trang

US \$12.00

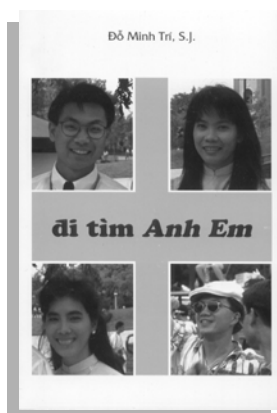

Những Ve Thở Trĩ

Nguyễn Tâm Thông

234 trang

US \$12.00

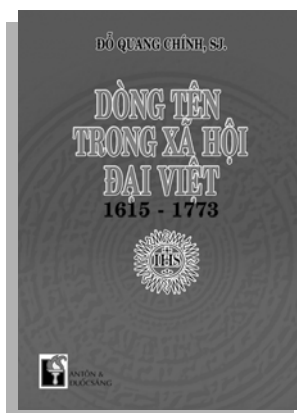

Đi Tìm Anh Em

Đỗ Minh Trí

270 trang

US \$12.00

Dòng Tên trong Xã Hội Nãi Việt 1615-1773

Đỗ Quang Chính, SJ

US \$22.00

C D H u a n Ñ ö c

Những nể tai huan nểc của cha Elizalde Pham Cong Thanh, SJ nểc
trai rong qua nhiều giai nểc của một ngồi muon lam mon nểc Chua Kito
Tổ nểc bôc nểc tien qua nểc bai nểc “Cau Nguyen”, “Nểc Con
Hoang Nểc”, nểc bôc kham pha ra tình thồc sau xa của Chua qua
nểc bai nểc “Trai Tim”, “Yeu”, roi loi môi goi nểc theo Thay qua bai “Mon
Nểc” va “Nểc Kito Ly Tôc Cuo Nểc”. Qua nểc nểc tai huan nểc nay,
môi ngồi chung ta se tìm thay mình nểc ô nểc trên con nểc nểc theo
Thay Giesu va học nểc nểc phồc cách nểc ket hiệp va lam mon nểc của
Thay môi ngay một gan gui hôn.

Này cũng là những món quà quý và mang nhiều ý nghĩa trong mùa lễ Giáng Sinh và năm mới sắp đến.

Anh chò muon cò nhöng CD nay xin gởi email ve cho:

Pham H  u Quang, email:pham@svusd.k12.ca.us

hoac gõi thõ ve:

Dong Hanh-CLC

P.O. Box 1816

Centreville, VA 20122

Xin anh chờ cho biết các đề tài CD mà anh chờ muốn. Từ sách Nông Hạnh xin \$5 donation cho mỗi CD. (bao gồm công phí).

3. Ôn Gói

Thiên Chúa nhất tten riêng và
 ồc mun của Ngài cho mọi ngời
 chung ta. Và cuộc sống của tôi là một
 chuyện tình giữa tôi và Chúa. ã tại
 nay sẽ giúp chúng ta nhận ra phõng
 cách ã sống trong tình thân mật với
 Chúa mọi ngày.

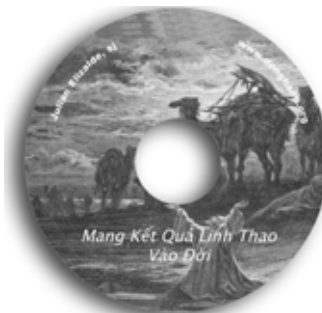
4. Trai Tim

Trái tim là nỗi chung ta tin, cay, men. Ai làm chủ trái tim của tôi là ngòi tôi tin tưởng, hy vọng và men thông. Những nhạn xét trong rãnh tại nay giúp chúng ta hiểu rõ hơn những nấc nết của ngòi cơ thể làm chủ trái tim của tôi.

1. Câu Nguyên

Này là một cái nhìn tổng quát của cuộc sống nơi tam, cầu nguyện với Chúa từ lúc mở lòng tới gần Chúa rồi lúc chung ta và Chúa hiệp nhất một cách thân sơ. Diễn tiến này qua bốn giai đoạn chính: suy niệm, dùng nhiều tình cảm hơn, chiêm niệm và lúc rồi Chúa dần dần không dùng hình ảnh hay cảm giác

5. Mang Ket Qua Linh Thao Vao Noi

Nhĩ tại phan tích va khai trien
ket qua cua mot khoa Linh Thao cung
nhỏ phỏong cach nĩ mang nhỏng ket
qua nay vao cuoc song hang ngay
mot cach tron ven hỏn.

2. Mon Ñe

Nhờ tái phân tích tam tạng và những thay đổi nơi tâm của một môn đệ theo vết chân Thầy qua nhiều giai đoạn khác nhau. Giúp chúng ta nhận biết mình và những gì phải làm để trở thành môn đệ đích thực trong chân lý và tình thương.

6. Yeu

Cha Thanh mô những chan trời
 nếp và hạp đan cho kha nang thông
 yêu của chúng ta. Muốn biết yêu theo
 gông mau và sức mạnh của Thầy
 chúng ta phải biết nĩững nĩi và không
 bao giờ nĩa lòng.

7. Lương Tâm

Nếu tại phân tích những khuynh hướng lệch lạc của lương tâm trong nhiều phạm vi khác nhau và giới thiệu những giải pháp tiên tri của lương tâm. Giúp chúng ta phân biệt và huan luyen một lương tâm rích thức của một người con Thiên Chúa bằng tình yêu và giao ước.

11. Nỗi Kito: Lý Tưởng của Cuộc Đời

Chúa Kitô bay tới vinh quang và kế hoạch cứu rỗi của Ngài qua biến cố Chúa biến hình trên núi Tabor. Là một môn đệ của Chúa, chúng ta phải đi theo con đường của Ngài là con đường Thánh Giá và tổ bỏ chính mình.

8. Nhân Định Thánh Ý Chúa

Nếu tại phân tích những nguyên tắc căn bản và những thái độ cần thiết để tìm hiểu và nhân định thánh ý Chúa trong mọi hoàn cảnh của cuộc sống.

12. Nỗi Con Hoang Đàng

Nếu tại phân tích và khai triển dụ ngôn nếp nhất trong Tân Ước. Qua việc này, chúng ta muốn đi tìm một ánh sáng và ý nghĩa mới cho cuộc sống chung ta hôm nay. Nếu tại thờ hai của CD cùng đưa vào dự ngôn này, trình bày những nét của tâm hồn khi tôi gần Chúa và khi tôi xa Chúa.

9. Chúa Giêsu Qua Các Phúc Âm

Qua Phúc Âm của bốn Thánh Sứ, chúng ta tìm hiểu những nét của Chúa Kitô để trình bày một cách khác biệt trong mỗi Phúc Âm. Và tổ để giúp chúng ta thấu hiểu Chúa Ba Ngôi và tìm hiểu lời song làm người mà Chúa đã mạc khải cho chúng ta.

13. Tha Thứ

Khả năng tha thứ mang một ý nghĩa tại sinh và niềm vui lớn lao cho con người. Tuy nhiên thức tế cho thấy tội chúng ta khó có thể tha thứ cho người khác. Chúng ta phải làm gì để có được khả năng này?

10. Thiên Chúa Quan Phòng

Thiên Chúa quan phòng chung ta qua trải nghiệm của những kẻ tin yêu Ngài. Thiên Chúa muốn kết thân với chúng ta trong tình yêu và Ngài muốn dạy trải nghiệm chúng ta biết yêu nhờ Chúa yêu. Qua việc này, chúng ta nghe và nhìn thấy một hình ảnh Thiên Chúa luôn coi sóc chúng ta ngày đêm.

14. Phân Biệt Thần Loại

Nếu tại phân tích những nguyên tắc căn bản để nhận ra những dấu chỉ và ảnh hưởng của thần lành và thần dữ. Những lời giảng dạy của thánh I-Nhà có thể giúp chúng ta nhận định tinh thần nào đang lôi cuốn chúng ta để chúng ta đi theo hoặc kháng cự lại.

Thờ Trông Nhom

... tiếp theo trang 1

xáp chong lên mà chúng ta không thấy nổi kết quả. Mỗi lần hỏi cùng là một viên gạch trong viên anh của Chúa. Liem không biết trong hoàn cảnh nào Nỗi Cha Romeo đã viết xuống những lời sau sắc nữa. Ngài viết để vững lòng tin những tín hữu đang bỏ cam đoan bởi không thấy nổi kết quả của an sung, hay ngài viết cho chính ngài để dạy chúng ta biết vững lòng tin trước một chướng trình cơ về nhà không có kết thúc. Những lời này thật sự giúp Liem tìm lại niềm tin và lòng nhiệt huyết để tiếp tục “lao mình về phía trước,” chủ đề mà chúng ta đã chọn cho năm 2007. Nỗi Cha Romero rất sâu sắc khi ngài viết tiếp tục:

It may be incomplete, but it is a beginning, a step along the way,
An opportunity for the Lord's grace to enter and do the rest.

Có lẽ trong tiến trình tìm một chân lý chung ta thông tìm một cái gì mang bên ngoài một hình ảnh sâu sắc và vô tình bỏ qua những điều cơ về nội gian. Những bên trong của một bên ngoài nội gian có thể là cả một viên anh sâu sắc. Thưa anh chị em, chướng trình lần hỏi năm nay thật là nội gian so với Năm Hỏi 2005. Với chủ đề “Chính Thầy đã chọn anh em” chúng ta sẽ kể chuyện cho nhau nghe để cảm nhận thật số Thiên Chúa đã quy tụ chúng ta, và kinh nghiệm lần hỏi là nổi bật:

ngôi trong an sung cùng nhờ tâm tình yêu thương cho nhau. Chúng ta sẽ chia sẻ và lắng nghe với tâm trí chan thanh những ầu tố chúng ta mang trong lòng cho công việc. Nếu rồi chúng ta cùng cho nhau sức sống để mang về nhà phôi thai của mình một tâm tình nhiệt huyết mà nóng hổi giúp nhau lớn lên trong ơn gọi.

Khi số báo này đến tay các anh chị thì Nông Hạnh đã có một trông và phôi thai công việc mới. Liem xin chúng ta cùng hiệp nhất với nhau cảm ơn tâm tình quang đãng của hai anh chị và gia đình, cùng nhờ xin chúng ta hòa với chính mình cùng nhau hỗ trợ các anh chị trong trách nhiệm và vai trò các anh chị đã đảm nhận trong tâm tình tin cậy của anh chị em tại lần hỏi. Liem, Anh-Vinh và Kim-Anh, Hồng xin nổi chan thanh cảm tạ những hỗ trợ, những lời khuyên, những khích lệ và những tâm tình chan thanh cùng công tác với nhau xây dựng Nông Hạnh trong 3 năm qua.

Xin chúc anh chị em một Mùa Giáng Sinh tràn đầy an sung và yêu thương.

Thân mến trong Chúa Kitô,

Le Thanh Liem

Phiếu Đặt / Gia Hạn Bảo

Họ và tên: _____

Địa chỉ: _____

Niên thoại: _____

Email: _____

☐ Nợ gia môi

☐ Nợ gia cụ - gia hạn bảo

☐ Nợ gia cụ - nội địa chỉ

☐ Qua Tang - xin toa soạn gói bảo vệ

☐ 1 Nam: US\$16.00 (4 So) – Ngoại quốc Mỹ: US\$20.00

☐ 2 Nam: US\$32.00 (8 So) – Ngoại quốc Mỹ: US\$40.00

☐ 3 Nam: US\$48.00 (12 So) – Ngoại quốc Mỹ: US\$60.00

☐ An Nhân: \$ _____

Xin gửi ngân phiếu về:

NÔNG HẠNH-CLC

P.O. Box 1816

Centreville, VA 20122

DONG HANH-CLC

P.O. Box 1816

Centreville, VA 20122